

ARA, L'ESQUERRA

PRINCIPIS DE GOVERN MUNICIPAL

**ESQUERRA
REPUBLICANA**

PRINCIPIS DE GOVERN MUNICIPAL

FUNDACIÓ JOSEP IRLA

Biblioteca

115(ERC) / R.88

**ESQUERRA
REPUBLICANA**

P R E S E N T A C I O

La personalitat del candidat, la seva competència, el coneixement que d'ell tenen els conciutadans, és òbviament un factor molt important a les eleccions municipals. Perquè és ben cert que l'administració municipal és la més propera al ciutadà. Hi ha una relació recíproca i mútua entre les coses de la vida quotidiana i la gestió que es fa des del Consistori.

Tot això fa que a les eleccions municipals hom parli de la importància cabdal dels candidats. I és cert. Però no ho és tot, ni de bon tros. Aquestes eleccions, com tot acte polític, descansen en uns plantejaments ideològics que en cap moment no convé oblidar, ni tampoc minimitzar.

Es per això que ERC, en ocasió d'aquesta contesa electoral, vol enfatitzar particularment aquest element. Si bé ha elaborat llistes cercant la representació més idònia des d'un punt de vista d'honestedat i de treball competent, en cap cas no vol deixar de banda l'exposició dels seus ideals pel que fa a la política municipal. La publicació d'aquest Programa n'és una bona prova.

En efecte, de manera abreujada el lector té a les mans els Principis Bàsics que ERC defensa de cara a aquestes eleccions, a partir del seu arrelament nacionalista i esquerrà i amb l'interès fonamental de servir Catalunya i el seu poble. L'acció política que aquests Principis impulsen rau en el fet que per a ERC la democràcia suposa l'acatament de la voluntat popular, la defensa de la catalanitat i l'establiment de més gran benestar per a tothom.

Les dones i els homes d'ERC que ara es presenten tenen ben presents aquests punts de vista polítics que, juntament amb els problemes de cada poble, vila i ciutat, vénen sintetitzats operativament en quatre temes:

- ARA, L'ESQUERRA ALS AJUNTAMENTS, per a retornar el protagonisme al poble i per a garantir millors canals de participació. També per a reduir al màxim el sistema burocràtic i la prepotència en la gestió. Per a afavorir els més desatesos i marginats, i en definitiva per a fer que tots els ciutadans siguin els subjectes del benestar i no els objectes d'unes polítiques dominades pels poders, generadors de desequilibris i d'inseguretat.
- ARA, BONS SERVEIS I COMPTES CLARS, en tots els àmbits individuals, familiars, col·lectius. Que tothom pugui retrobar-se a gust en el propi ambient de vida i benestar en les seves necessitats, d'intimitat, de relacions, de medi, d'espais culturals i lúdics. Per a això cal un seguiment, una transparència i un control a disposició pública dels diners dels mateixos ciutadans, perquè amb imaginació hom pugui fer més amb iguals recursos.
- ARA, ALS AJUNTAMENTS, PER LA INDEPENDÈNCIA, com a fòrum més directament a l'abast del ciutadà, perquè pugui expressar-hi la voluntat d'ésser membre d'un poble lliure, sobirà i protagonista de la seva història, tot partint de l'assoliment de la igualtat, de la solidaritat i de la justícia entre els pobles.
- ARA, CATALANITZACIÓ DELS JOCS OLÍMPICS, com s'escau a un poble que té la seva pròpia identitat nacional, amb una llengua i una cultura pròpies, i que té el dret a projectar-se com a nació diferenciada, dret que serà reconegut en la mesura que no ens prestem que serveixi a altres causes que no són les nostres. Catalanització, a més, per a fer d'aquesta iniciativa una via de prosperitat i de reequilibrament per a tot el territori i no tan sols als llocs escollits per a llur celebració.

Aquest és, doncs, el repte a què donaran resposta solvent les candidatures d'ERC, si mereixen la confiança dels electors i per tant accedeixen a les corresponents tasques de responsabilitat municipal.

JOAN HORTALA i ARAU
Secretari General

I N D E X

1. NOTA PRÈVIA.
2. INTRODUCCIÓ I PUNTS BASICS.
3. L'ORGANITZACIÓ COMARCAL.
4. HISENDA.
5. URBANISME, OBRA PÚBLICA I HABITATGE.
6. SERVEIS MUNICIPALS.
7. CULTURA I NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA.
8. ENSENYAMENT.
9. JOVENTUT.
10. ESPORTS.
11. JOCS OLÍMPICS.
12. MEDI AMBIENT.
13. SANITAT I SALUT.
14. EL PROBLEMA DE LA DROGA.
15. SERVEIS SOCIALS.
16. SEGURETAT CIUTADANA.
17. POLÍTICA DE TREBALL
18. COMERÇ I MERCATS.
19. AGRICULTURA.
20. ACTIVITAT ECONÒMICA I INDUSTRIAL.
21. ELS AJUNTAMENTS PER LA PAU.

. . .

NOTA PREVIA

Les eleccions municipals -per llurs pròpies característiques- imposen un gran esforç d'imaginació quan s'ha d'elaborar un programa d'actuació. Hi ha moltes coses que cal suposar que vol tothom: ciutats i pobles nets, seguretat al carrer, uns bons serveis comunitàris, etc. Però això són gairebé obviats, perquè ho vol tothom i perquè són les coses puntuals d'un programa global. Però hi ha moltes més coses que cal remarcar per a uns municipis però no per a uns altres. En definitiva, hi ha especificitats que cal tenir presents i que no es poden recollir en un sol document.

No és el mateix un Ajuntament com el de Barcelona -amb uns problemes molt específics- que el d'un municipi amb un miler d'habitants -que també té uns problemes molt específics, però que no coincideixen amb els de Barcelona-. Però moltes coses canviaran amb el temps. La nova ordenació territorial de Catalunya i la comarcaltització ajudaran a fer que es reparteixin funcions entre municipis d'una mateixa comarca, per poder dur a terme la prestació de serveis comuns. D'alguna manera l'existència institucionalitzada de les comarques farà que es vagin configurant de fet una mena de comarques municipi a través dels Consells Comarcals. No és feina de quatre dies, sinó de molts anys de convivència entre els Municipis al sí dels Consells.

Es pot caure en la temptació de dir que la tasca dels Ajuntaments és només administrativa i de pretendre que la política és reservada només als Parlaments. No seria just, ni veritat, perquè la política es fa arreu. Ben segur que on més cal fer-la és en els Parlaments, fent lleis i impulsant i controlant l'acció de govern, però també

en els Ajuntaments es fa política. Els paràmetres que distingeixen les actuacions de cada partit són en la pràctica els mateixos, i l'únic que canvia és l'escala competencial. Es més d'esquerra qui dóna preferència als serveis socials, per exemple, que qui s'estima més les obres sumptuàries. Es més d'esquerra qui lluita contra el frau i l'especulació que qui gaudeix d'ambdues xacres. Es de dreta qui és egoista i només pensa en ell, perquè és patrimoni de l'esquerra ésser generós i pensar en els altres.

Nosaltres pensem que, precisament per això, quan hi ha unes eleccions municipals també s'han de recordar les coses que s'han fet en l'àmbit parlamentari, perquè hi ha una gran interrelació. Fer-ho amb tot seria excessiu i pesat, però hi ha algunes coses que seria manca de respecte envers el poble callar-les. El nostre Partit, en set anys d'acció parlamentària a Catalunya, hem estat capdavanters a exigir competències en matèria de protecció civil, a exigir l'augment dels efectius de mossos d'esquadra, a exigir seguretat al carrer, a exigir la persecució dels traficants de drogues, i que es regulés l'activitat del joc. Això i moltes més coses, mitjançant interpel·laçions i resolucions, però també, i això és important, mitjançant proposicions de llei. Gràcies a la nostra insistència, el Govern de Catalunya ha hagut de presentar projectes de llei com el de creació de la Policia Autònoma, de l'Escola de Policia, la llei del Joc, etc. Nosaltres hem presentat la Proposició de Llei sobre Drogadicció, la de fecundació artificial per a fer possible legalment el dret a ser mare a la dona a qui la natura li ho impedia, la de protecció dels animals, la de protecció del massís de l'Albera, entre altres.

Quan hem participat del Govern de Catalunya, ha quedat ben clara l'eficàcia del nostre representant, amb un gruuix d'iniciatives que molts departaments haurien volgut poder tenir. Això fa que també en

aquest aspecte puguem comptar avui amb gent que coneix prou bé l'Administració, perquè hi ha participat.

Pensem que tot això és important que se sàpiga, perquè hem demostrat que el nostre partit no ha anat mai a remolc dels altres en iniciatives parlamentàries, sinó tot al contrari. Hem estat i som un grup actiu. És una garantia que tampoc als Ajuntaments els nostres batlles i regidors no romandran amb els braços plegats.

INTRODUCCIÓ I PUNTS BASICS

La política municipal és el factor més important en el conjunt de la moderna socio-política. L'administració municipal és la peça medul·lar en l'ordre democràtic, com a garantia de la participació ciutadana immediata, com a fòrum administratiu no complicat i pròxim als fets, com a expressió genuïna del principi democràtic i com a factor d'activament del sentit comunitari de la població.

L'administració municipal garanteix un alt grau de control per part dels individus, dóna a les minories una oportunitat especial d'intervenir en el procés de formació de la voluntat i, en el marc de les societats industrials i de masses, és un instrument per a establir uns ponts entre els electors i els elegits. Simultàniament rendeix una aportació a la tecnificació administrativa i a la descentralització política.

1. PROBLEMÀTICA GENERAL

Els municipis s'enfronten actualment amb nombrosos problemes en llur política quotidiana. L'administració municipal, com tots els altres nivells de l'administració pública, ha sofert un canvi ràpid i profund derivat del progrés tecnològic i de la mutació de les estructures socials. Aquesta transformació estructural s'agreuja, a l'Estat Espanyol, per la manca d'un marc jurídic adequat, en continuar vigents les lleis del règim anterior, malgrat haver assolit la democràcia ja fa 11 anys.

No obstant, això, independentment del marc legal, es plantejen

unes altres qüestions:

- un creixent entrellaçament dels municipis amb altres òrgans de l'administració.
- és cada vegada més difícil la delimitació entre competències locals i supralocals, sota el signe de la progressiva racionalització de la gestió.
- les actuacions encaminades a augmentar l'eficàcia i a aplicar mètodes administratius pròxims als fets, comporten el perill d'eixamplar les distàncies entre el ciutadà i els seus mandataris.
- l'exageració unilateral de l'eficiència administrativa pot portar a un afebliment de l'autonomia municipal.
- els camps d'administració voluntària dels municipis queden reduïts a poc a poc, ja que l'estat modern amplia els camps de l'administració delegada i de les funcions obligatòries.
- en el sistema de transferències financeres vinculades a determinats objectius, són predeterminades de tal manera les decisions dels òrgans administratius municipals, que resulta menystinguda l'actuació a favor dels ciutadans.
- també la planificació estatal ha produït una considerable restricció de la llibertat de configurar i de decidir, per part dels municipis.

Per totes aquestes raons, cal exigir, una profunda reforma funcional que abasti tant al sector de l'administració de serveis com l'esfera de la possible autonomia local, mantenint el principi bàsic que la dotació financera ha d'estar d'acord amb les competències designades.

2. PUNTS PROGRAMATICS

- a) La funció dels municipis no ha d'ésser exclusivament de gestió administrativa, sinó que cal impulsar la realitat local i la imatge del municipi vers l'exterior, tot fomentant les seves activitats bàsiques.
- b) En tots aquells camps que encara no siguin de competència municipal, però que afectin el municipi, els Ajuntaments han de defensar davant d'altres instàncies de l'administració pública les solucions que creguin adients.
- c) La política d'**Esquerra Republicana de Catalunya** segueix fonamentalment dues coordenades, pel que fa als serveis:
- igualació de la ciutat, és a dir, bo i, mantenint llurs particulars característiques, tots els barris i zones de la ciutat han d'ésser dotats d'igual infraestructura bàsica, de serveis i equipaments. La qualitat i la quantitat dels serveis prestats per l'Ajuntament ha de ser homogènia.
 - potenciació de la qualitat dels serveis propis de competència municipal.
- d) Atenció a la inversió en relació amb les despeses corrents i especialment, la inversió generadora de llocs de treball, tot fomentant, en aquells municipis en els quals sigui possible, l'endeutament fins a límits i condicions raonables, amb la finalitat de proveir els pressupostos d'inversions.
- e) Defensa d'una veritable descentralització de l'organització municipal, de manera que el ciutadà estigui més a prop dels orga

nismes decisoris. La descentralització, s'ha de complementar amb l'adequada transparència informativa.

- g) Consideració de les mancomunitats entre municipis petits i mitjans per a serveis tècnics (residus, urbanisme, etc.), com a mesura racionalitzadora de costos, els quals permetin l'aportació d'avenços tecnològics. I tot això dins l'estructura pròpia dels Consells Comarcals.
- h) Màxima col.laboració amb la Generalitat, amb la finalitat de brindar als ciutadans una correcta atenció en el camp dels serveis socials, en especial pel que fa a la tercera edat, la infància en dificultats, la marginació social i les drogodependències.
- i) Atenció a les iniciatives ciutadanes, amb la finalitat de reforçar el teixit social i la creació de noves entitats.
- j) Atenció a la salut i, especialment, a la inspecció sanitària d'aliments i la coordinació dels centres d'urgències i d'assistència primària.
- k) Lluita contra els focus de pol.lució i les activitats destructives del medi natural. Control de l'atmosfera, de sorolls, les aigües residuals, etc.
- l) Una política tendent a la simplificació dels processos burocràtics, amb la modernització i la mecanització de l'administració, aplicant els nous medis informàtics allà on hi hagi el volum suficient per a llur utilització, o bé impulsant la creació de mancomunitats per a llur ús conjunt.

- m) Seguiment de criteris acurats per a la planificació de l'ús del sòl. Lluita contra l'especulació i les classificacions discriminatòries.

L'ORGANITZACIÓ COMARCAL

Els ajuntaments elegits el 10 de juny tindran una tasca molt important, sense precedents fins ara: l'elecció dels Consells Comarcals i, a través d'aquests, la posta en marxa de l'organització comarcal del territori de Catalunya.

ERC considera que la institucionalització definitiva de la comarca és una de les realitzacions bàsiques d'aquesta etapa autonòmica i que fóra desitjable que fos l'obra de tots els catalans, sense distinció de partits ni d'ideologies.

Els alcaldes i regidors elegits a les llistes d'ERC aportaran tot llur esforç i entusiasme i tota llur experiència per obtenir que aquesta institucionalització progressi amb rapidesa i sigui una eina eficaç pel millorament dels serveis als ciutadans, pel desenvolupament econòmic i cultural, pel removiment dels obstacles a la igualtat d'oportunitats i pel recobriment de les nostres essències nacionals. Cal recordar que l'establiment de la divisió comarcal de Catalunya, instituïnt un graó entre el municipi i la Generalitat, fou iniciativa del President Macià i es formalitzà legalment durant la presidència de Lluís Companys.

En matèria comarcal, els objectius que guiaran l'acció dels batlles i regidors d'ERC seran els següents:

- 1r. Obtenir que el mapa comarcal de Catalunya quedi establert ràpidament d'acord amb criteris racionals d'eficàcia i respectant la voluntat autèntica dels ciutadans manifestada a través dels ajun-

taments elegits, sense donar temps que es consolidin situacions provisionals, interinament inevitables. A tal fi, en tots aquells casos que es demostrin justificats, es donarà suport i impuls a la ràpida modificació de les demarcacions comarcals i a la creació de comarques noves (tals com, per exemple, les que haurien de tenir com a capitals Banyoles i Mollerusa).

- 2n. Assegurar que les comarques exerceixin llurs funcions per la via de la cooperació i acord amb els municipis que les integrin, sense reduir en res l'autonomia municipal. La comarca ha de concentrar-se principalment en les tasques que els municipis no poden realitzar per manca de capacitat o de dimensió territorial o demogràfica i la seva gestió ha de significar una millora important dels serveis en relació al nivell de qualitat que els municipis podrien assolir per sí sols.
- 3r. Fer de les comarques un instrument de descentralització i desburocratització de moltes de les competències i serveis de la Generalitat i de distribució territorial de certs serveis de les actuals Diputacions, mentre aquestes no hagin desaparegut de manera total i definitiva. En matèria d'ensenyament, cultura, sanitat, serveis socials, urbanisme, medi ambient, comunicacions internes, esport i promoció turística, les comarques han de poder prendre iniciatives i han d'assumir, progressivament però amb rapidesa, facultats d'organització i d'execució.
- 4t. Reivindicar per a les comarques un finançament adequat, en consonància amb les tasques i responsabilitats que assumeixin. El presupost de la Generalitat ha d'ésser comarcalitzat de manera que, el més aviat possible, es pugui conèixer amb exactitud què invertirà la Generalitat a cada comarca, quines despeses hi rea-

litza directament i quina proporció li correspon de les despeses comunes.

5è. Fer de les comarques una de les vies essencials de l'acostament de l'administració als administrats. Per bé que la composició dels Consells Comarcals depengui del resultat de les eleccions municipals i que tots els seus membres hagin d'èsser regidors, les comarques han d'establir camins directes de contacte amb els ciutadans i han de prendre mesures per assegurar que aquests cooperin a llur tasca i puguin controlar-la. Una administració nova com l'administració comarcal requereix més que qualsevol altra una total transparència d'actuació i la comarca ha d'èsser el fòrum privilegiat de les inquietuds ciutadanes. A través també de la iniciativa legislativa que la llei els hi atribueix, les comarques han d'obrir noves formes de participació i han de col·laborar així a l'aprofundiment de la democràcia.

6è. Aprofitar la institucionalització de les comarques per avançar en la via d'aconseguir una administració catalana de major rendiment i més tecnificada. Les comarques han d'evitar reproduir i perpetuar els models obsolets de l'administració espanyola.

7è. Realitzar a través de les comarques una recatalanització en profunditat del país. Les profundes arrels de les comarques en el subconscient col·lectiu fan d'elles un mitjà d'acció molt eficaç per a tot el que signifiqui recobriment de les nostres senyes d'identitat nacionals.

8è. Configurar a partir de les comarques i, sobretot, a partir de la voluntat de les comarques, el mapa de la descentralització territorial dels serveis actuals del Govern de la Generalitat i dels

que li siguin traspassats per les Diputacions. Les futures demarcacions supracomarcals, que podran rebre el nom de vegueries, deixaran sense raó de subsistir les artificioses províncies i no han d'establir-se de dalt a baix, per simple decisió parlamentària a partir d'un projecte de llei, sinó que han de resultar d'un procés de consens on l'opinió dels Consells Comarcals ha de tenir un paper fonamental.

HISENDA

Les Hisendes Locals han d'ésser suficients per tal de fer cara a les obligacions derivades del compliment dels objectius que els municipis tenen encomanats. Aquest és un principi constitucional que difícilment es podrà complir amb les mesures establertes pel Govern de l'Estat.

ERC és conscient que el mateix text constitucional impedeix als Ajuntaments d'obtenir els mitjans financers necessaris, ja que tot tribut o impost que es vulgui crear o aplicar ha d'ésser creat pel Govern de l'Estat i no pas per l'Ajuntament; el marge d'obtenció de fons és molt reduït. Les Hisendes Locals es trobaran, en aquest sistema, sempre sotmeses a la voluntat de Madrid. Per aquest motiu, ERC planteja com a primera solució: una racionalització en els fons d'ingrès dels Ajuntaments, consistent en una sèrie de punts que els milloren qualitativament i quantitativament, sense alterar la càrrega fiscal que signifiquen, per tal de no trepitjar l'economia de les classes populars, així com una sèrie de mesures de racionalització en la gestió de la despesa pública i de l'ingrès, i també en la gestió quotidiana del pressupost municipal. Aquests punts i observacions estan plantejats amb realisme i sense cap maximalisme electoralista, tan en voga als programes d'altres forces polítiques.

Aquestes mesures són:

1. INGRESSOS PROVINENTS DEL GOVERN CENTRAL

Exigència que tots els Ajuntaments participin anualment, per mit-

jà d'una representació real de totes les forces polítiques municipals, en els criteris de càlcul del Fondo Nacional de Cooperación.

D'aquesta forma no quedaria en mans del partit que governa a Madrid la decisió de les fórmules que sempre obliden, a favor de l'Estat, les obligacions municipals i les característiques de cada nació.

Exigència que aquest Fons sigui equiparable quantitativament i qualitativa als existents a Europa.

2. INGRESSOS PROVINENTS DE LA GENERALITAT

Engagar de ferm el Fons de Cooperació Local, dictant les disposicions que en regulin la constitució i el funcionament. Que aquest instrument català vegi la llum amb participació de totes les forces polítiques municipals a Catalunya.

Que el Fons de Cooperació Local estigui finançat amb el mateix Fondo Nacional de Cooperación, així com amb els fons amb què avui es doten les Diputacions. Tot plegat, significaria una gran força financera que ens permetria fer realitat el reequilibri territorial i de renda a Catalunya.

Que al Pla d'Obres i Serveis de la Generalitat s'elabori respondent a unes necessitats reals al nivell local, i no pas amb la decisió freda i distant d'un despatx en un Servei de Departament. Han de negociar-se i fixar-se les necessitats comarcals poble per poble.

Que les subvencions no siguin finalistes, ja que, atès el retard de la màquina burocràtica administrativa, quan arriben per cobrir

la necessitat, aquesta ja ha estat solucionada per l'Ajuntament, i no hi ha forma de destinar aquest finançament a un altre fi.

3. INGRESSOS LOCALS

Contribució rústica, pequària, urbana:

Actualització absoluta de totes les bases que componen el càlcul de la contribució urbana. Revisió pel mateix Ajuntament, ajudat tècnicament pels consorcis, perquè aquelles bases desfasades s'actualitzin i aquelles que representin un abús siguin normalitzades.

Consideració preferent i reducció d'un 50% d'aquelles bases que corresponguin a edificis de caràcter històric per a la vila, o de gran valor artístic.

Consideració dels immobles que estiguin situats en un nucli històric, pressionant per què sigui la Generalitat la que es faci càrrec de les bonificacions i dels beneficis a concedir.

Modificació del sistema d'inclusió d'immobles als consorcis de contribució. Cal efectuar una revisió profunda de tots els immobles existents a cada vila, i obtenir un nombre important d'altres. Si aquests tributen igual que la resta, s'obtindrà una xifra més elevada d'ingressos que permetrà la rebaixa del tipus de gravamen.

Capacitat i mitjans econòmics de l'Estat, per tal que els Ajuntaments col·laborin amb els consorcis.

Les contribucions són, segons llei estatal, impostos locals, dels quals també es beneficia la Hisenda Espanyola; així, doncs, que aquestes mesures de racionalització a llur interior siguin finançades per l'Estat.

4. ORDENANCES

Que les ordenances que regulen l'obtenció d'ingressos, per taxes i altres, estiguin actualitzades i no s'incrementin més enllà de l'increment de l'índex de preus al consum.

Efectuar estudis sobre les ordenances i els serveis que emparen, perquè els costos estiguin ben dimensionats i calculats de forma que no signifiquin una major pressió fiscal i tampoc una recaptació onerosa per a la comunitat.

Anualment hauran d'actualitzar-se segons l'increment dels preus, per tal que no quedin desfasades, però amb les condicions esmentades abans.

5. ORGANITZACIÓ

Control de les inversions per mitjà d'un òrgan extern a la corporació municipal.

Que sigui la Sindicatura de Comptes l'òrgan encarregat d'aquesta fiscalització i no pas altres. Cal treballar políticament perquè aquest sigui l'únic òrgan superior, amb competències exclusives, que fiscalitzi tots els fons públics a Catalunya.

Els Ajuntaments governats per **ERC** es sometran voluntàriament al control de la Sindicatura de Comptes.

Potenciar una racionalització comptable en els Ajuntaments, tot demanant que la futura llei d'Hisenda Local incorpori un sistema comptable modern i eficaç a l'administració municipal, així com que els sistemes de simplificació comptable s'apliquin a municipi-

pis fins a 10.000 habitants. D'aquesta forma s'alliberaria molt d'esforç, que es podria invertir en altres tasques administratives.

Creació d'un programa d'informatització per als Ajuntaments més petits, en programes d'actuació comarcal o bé particular. Aquesta acció no ha de representar més que una inversió simbòlica als Ajuntaments.

Que les Inversions que generen treball siguin discutides als Ajuntaments, perquè d'aquesta forma sigui el mateix poble qui determini quins són els objectius a complir per tal de combatre l'atur.

6. REPLANTEJAR LA SITUACIÓ DE LA MUNPAL

La MUNPAL representa un cost més alt per a les corporacions que no pas la Seguretat Social, sense que cobreixi ni de lluny les prestacions sanitàries d'aquesta darrera.

Que es realitzi una auditoria al seu sí per tal d'aclarir la seva situació patrimonial, així com qui és morós i en quina quantia.

Estudiar, per mitjà d'una comissió estatal, la creació d'un altre organisme que ens permeti un control més eficaç i progressista de les aportacions, capaç de donar un servei sanitari i assistencial amb més profunditat i qualitat, tot garantint a llarg termini, les aportacions passives fetes pels funcionaris.

Redefinició de les exaccions locals per tal de simplificar-ne la gestió.

4.6.

Caldria una refundició de les actualment existents en molt pocs tipus. D'aquesta forma obtindríem una simplificació fiscal, amb la claredat que comporta, i una gestió més eficaç.

URBANISME, OBRA PÚBLICA I HABITATGE

1. URBANISME

L'urbanisme no sols ha de tendir a fer més humanes les viles i les ciutats, millorant-ne la qualitat de vida, sinó que ha d'ésser l'instrument ordenador de llur estructura demogràfica, social i econòmica.

Un programa de millora urbanística implica:

- Dotar cada població del corresponent pla o indistintament de figura urbanística i de programes d'actuació a curt, mitjà i llarg termini que el facin realitat.

ERC considera imprescindible que el desenvolupament de l'activitat urbanística en l'administració local es faci en tres fases: planificació, gestió i vigilància.

En raó de l'aplicació de la reglamentació específica sobre la matèria, la planificació urbanística municipal és tutelada per l'administració de la Comunitat Autònoma. En canvi, la gestió i la vigilància acostumen a ésser responsabilitat de l'administració municipal.

L'abast de la tutela a què està sotmesa l'administració municipal per part de la Generalitat pot resultar condicionant i fins i tot polèmica.

La discussió, cal centrar-la en si el control que es fa és de legalitat, solament, o si és també d'oportunitat.

Però, pel fet que, en la majoria de situacions, les discrepàncies vénen originades per qüestions d'oportunitat (alçada de les edificacions, abast de la qualificació del sòl, traçat de xarxes viàries, situació i emplaçament dels espais lliures i equipaments, etc.), la discrecionalitat política del Govern del Municipi queda malmesa i limitada davant dels administrats.

La gravetat de la qüestió, cal centrar-la en el fet que la planificació és la part de l'urbanisme que té capacitat per a crear il·lusió i expectativa entre els administrats i, per tant, una rendibilitat política pròxima.

D'altra part, ens trobem que la gestió i la vigilància del planejament, que fonamentalment ocasionen un desgast de l'administració davant els veïns, són de responsabilitat directa dels Ajuntaments.

Aquí, doncs, es presenta un conflicte de suficiència, ja que:

- Per a decidir l'organització interna urbanística d'una població, a què els Ajuntaments estan capacitats en raó a la representació directa del seu Govern, ens trobem que hi ha limitacions, derivades de la minsa autonomia municipal.
- Per a gestionar i vigilar el planejament per a la qual cosa els Ajuntaments (fonamentalment els que estan per sota dels 10.000 habitants) no tenen els suficients recursos tècnics y de repressió, ens trobem que no hi ha limitació.

De tot això resulta que, sota els interessos municipals, sembla millor que no se'n limités la capacitat de decisió de planejament, i en canvi sí que serien necessaris la tutela i el suport per a la gestió i la vigilància.

L'execució del planejament requereix les següents fases: captació de recursos econòmics, negociació i desgast polític.

En cas que la iniciativa de l'execució sigui privada, no hi ha necessitat de recursos públics, però la negociació que es dugui a terme per incentivar l'actuació pot representar indirectament l'aportació de recursos públics per a adaptacions d'infraestructures existents.

Si bé la reglamentació específica atorga poca flexibilitat en la negociació, cal considerar aquella reglamentació necessària per a establir unes pautes comunes de comportament i evitar abusos o greuges comparatius.

El sòl urbanitzable hauria d'ésser una eina dels Ajuntaments per a aconseguir equilibrar els dèficits urbanístics, però mai no una obligació.

El desgast polític, inevitable en l'execució del planejament, hauria d'ésser, únicament, l'ocasionat per les contradiccions dels interessos generals del municipi amb els interessos puntuals d'alguns administrats, i sense que hi hagués obstacles d'ordre extern.

Els resultats de l'execució del planejament s'han de comparar amb els recursos de que es disposa i no amb el planejament utòpic desitjable.

La vigilància de la disciplina urbanística i del seu acompliment és un aspecte més del manteniment del principi i del respecte a l'autoritat elegida per la comunitat.

No cal dir el què passa amb la resta d'infraccions.

Aquest entorn conforma la injustícia i el greuge comparatiu que l'opinió popular assòcia a l'urbanisme, perquè, davant del mateix fet infraccionari, en la majoria dels casos, depèn de la voluntat de l'infractor la seva solució final.

Caldria, doncs, simplificar i fer més àgils els sistemes repressors davant de la infracció.

Com a conclusió, cal evitar que un bon resultat de la política urbanística municipal hagi de dependre de:

- Contactes i influència davant dels organismes tutelars.
- Interpretacions de la legalitat fora dels seus objectius.
- Legalització de les infraccions,

i sí que en canvi hauria de dependre de:

- Decidir quin és el planejament adequat per a la població que es representa.
- Capacitat de negociació.
- Exemplaritat en la correcció d'infraccions.

Esquerra Republicana de Catalunya creu igualment necessari:

- Divulgar els temes d'urbanisme de manera que tot el poble estigui permanentment interessat en les qüestions polèmiques i pugui aportar-hi solucions equitables.

2. L'OBRA PÚBLICA

ERC refusa els plantejaments de marcat caràcter electoralista; per tant, els programes han d'ésser abastables i les obres que es programin s'han de poder realitzar.

Es inadmissible la dispersió d'esforços econòmics. Un cop definides les prioritats, s'hi ha de destinar el major percentatge d'inversió.

Sí al màxim esforç econòmic per a les obres que beneficiïn més ciutadans, les obres que obrin horitzons de millorament futur del municipi i les obres que tendeixin a igualar per millora els diferents nuclis del municipi.

3. L'HABITATGE

ERC reclama habitatges dignes i integrats a l'entorn social i cultural, mirjançant el necessari equipament dels barris.

Tenint en compte les necessitats socials, els Ajuntaments s'esforçaran a promoure habitatges de promoció oficial a través de l'Institut Català del Sól.

ERC, impulsarà la realització de plans especials tendents a la reconversió d'habitatges en mal estat, pertanyents al nucli històric, així com dels habitatges nous que pateixin greus defectes de construcció. En aquest apartat, cal millorar el suport urbanístic de les operacions d'habitatges de masses construïts els darrers anys, en els quals han estat oblidats totalment l'àmbit urbà i la infraestructura, i fer únicament l'edifici-habitatge.

Cal que els Ajuntaments estableixin la concertació necessària amb la Generalitat per tal d'endegar la promoció pública d'habitatges en bones condicions físiques i econòmiques per als sectors socials de la població més necessitats. Aquesta promoció hauria de contractar les obres amb empreses locals o cooperatives a fi de pal·liar l'índex del municipi on es realitzin.

SERVEIS MUNICIPALS

Una política d'esquerra ha de facilitar que, la gestió dels serveis estrictament municipals, la faci directament l'ajuntament, ja sigui creant una empresa privada municipal, ja sigui cobrint el servei amb una part de la plantilla de funcionaris; sempre, però, que s'introdueixin criteris de racionalitat i s'eliminin les possibilitats de corrupció. Només es podrà acceptuar aquest principi en els casos en què es demostrï comptablement que la repercusió del cost del servei al ciutadà sigui menor fent una gestió indirecta, controlant estrictament que el servei prestat esdevingui el mateix en un cas que en l'altre, i adjudicant-la a aquella empresa que objectivament ofereixi millors condicions, per licitació pública i amb contractes temporals.

1. PUNTS PROGRAMATICS

- a) La funció dels municipis no ha d'ésser exclusivament de gestió administrativa, sinó que cal impulsar la realitat local i la imatge del municipi vers l'exterior, tot fomentant les seves activitats bàsiques.
- b) En tots aquells camps que encara no siguin de competència municipal, però que afectin el municipi, els Ajuntaments han de defensar davant d'altres instàncies de l'administració pública les solucions que creguin adients.
- c) La política d'Esquerra Republicana de Catalunya segueix fonamentalment dues coordenades, pel que fa als serveis:

- igualació de la ciutat, és a dir, bo i mantenint llurs particulars característiques, tots els barris i zones de la ciutat han d'ésser dotats d'igual infraestructura bàsica, de serveis i equipaments. La qualitat i la quantitat dels serveis pres-tats per l'Ajuntament han d'ésser homogènis.
 - potenciació de la qualitat dels serveis propis de competència municipal.
- d) Atenció a la inversió en relació amb les despeses corrents i, especialment, la inversió generadora de llocs de treball, tot fomentant, en aquells municipis en els quals sigui possible, l'endeutament fins a límits i condicions raonables, amb la fina-litat de proveir els pressupostos d'inversions.
- e) Defensa d'una veritable descentralització de l'organització mu-nicipal, de manera que el ciutadà estigui més a prop dels orga-nismes decisoris. La descentralització s'ha de complementar amb l'adequada transparència informativa.
- f) Dinamització de l'oferta cultural dels ciutadans, potenciant les associacions existents i endegant la millora dels serveis i equipaments culturals del municipi.
- g) Consideració de les mancomunitats entre municipis petits i mit-jans per a serveis tècnics (residus, urbanisme, etc), com a mesura racionalitzadora de costos, els quals permetin l'aporta-ció d'avenços tecnològics. I tot això dins l'estructura pròpia dels Consells Comarcals.
- h) Máxima col.laboració amb la Generalitat, amb la finalitat de brindar als ciutadans una correcta atenció en el camp dels ser-

veis socials, en especial pel que fa a la tercera edat, la infància en dificultats, la marginació social i les drogodependències.

- i) Atenció a les iniciatives ciutadanes, amb la finalitat de reforçar el teixit social i la creació de noves entitats.
- j) Atenció a la salut i, especialment, a la inspecció sanitària d'aliments i a la coordinació dels centres d'urgència i d'assistència primària.
- k) Lluita contra els focus de pol·lució i les activitats destructives del medi natural. Control de l'atmosfera, de sorolls, de les aigües residuals, etc.
- l) Una política tendent a la simplificació dels processos burocràtics, amb la modernització i la mecanització de l'administració, aplicant els nous mitjans informàtics allà on hi hagi el volum suficient per a llur utilització, o bé impulsant la creació de mancomunitats per a llur ús conjunt.
- m) Seguiment de criteris acurats per a la planificació de l'ús del sòl. Lluita contra l'especulació i les classificacions discriminatòries.

2. NETEJA DE LA VIA PUBLICA I RECOLLIDA D'ESCOMBRARIES

Aquests dos serveis han d'estar unificats o com a mínim coordinats de forma que els equips encarregats de la neteja de la via pública tinguin també l'obligació de retirar les bosses d'escombraries que

per la circumstància que sigui han quedat al carrer, molt abans de la recollida domiciliària i fora dels contenidors especialitzats, evitant la necessitat d'un tercer servei.

La neteja de carrers ha d'ésser sotmesa a una especial vigilància per tal que, un cop s'ha actuat sobre un terreny, aquest quedi net, ja que últimament és difícil reconèixer si un carrer acaba d'ésser netejat o no.

La neteja de la via pública s'ha d'estendre a tot tipus de solar, ja sigui públic o privat, ja que l'acumulació de brossa és un focus permanent de perill per a la salut pública.

Cal aprofundir en l'aprofitament de les deixalles, ja sigui per a la producció d'energia, producció d'adobs orgànics, reciclatge de matèries primes, etc. l'augment d'aquest aprofitament s'ha d'aconseguir mitjançant plantes classificadores, que cal anar implantant i ampliant, i per mitjà d'una classificació per part del ciutadà com la que actualment es fa exclusivament amb el vidre i que cal ampliar a altres matèries.

3. SERVEI D'AIGUA POTABLE I SANEJAMENT

Cal una modernització dels sistemes de depuració de l'aigua potable, de manera que, garantint-ne la qualitat, no se'n perdi el gust; i donant a tota la ciutat un servei equiparable al d'algunes zones privilegiades en aquest sentit.

En cap moment no es pot oblidar el control sanitari d'aquest subministrament.

Cal una revisió total de les instal·lacions de subministrament d'aigua per a evitar-ne les pèrdues, ja que l'aigua és un bé escàs i en aquest moment es calcula que les fuites suposen un 20% del volum d'aigua subministrada.

Pel que fa al sanejament, el municipi ha de garantir la recollida i la depuració de les aigües negres produïdes per la població, però les instal·lacions no seran suficients mentre no es potenciï la depuració en origen de les aigües procedents de contaminadors no humans (tallers, mercats, indústries, etc.), donant-hi caràcter obligatori i ajudant a la instal·lació i al manteniment de depuradors per mitjà de reduir les taxes de l'aigua i concedint subvencions.

4. ENLLUMENAT PUBLIC

Per tal d'equiparar el nivell de vida, i per qüestions de seguretat, ja sigui enfront de la delinqüència, ja sigui enfront d'accidents (de circulació d'automòbils, de pas de vianants, etc.), tot el municipi ha de tenir el mateix estàndard amb la finalitat de cobrir les necessitats de tota la població de manera que no se'n margini cap sector.

5. CEMENTIRIS I SERVEI DE POMPES FUNEBRES

Des de l'Ajuntament s'ha de vetllar pel bon estat dels cementiris i per llur vigilància, de manera que aquelles persones que vulguin visitar el lloc on descansen les despulles dels familiars traspasats ho puguin fer en les condicions adequades.

El servei de Pompes Fúnebres mereix una especial atenció, ja que al no ésser utilitzat habitualment pel ciutadà, sinó només en circumstàncies especials i sovint doloroses, es presta a abusos i a corrupcions que cal evitar.

Per la gran quantitat d'espai que ocupen els cementiris, cal incentivar, per mitjà de la publicitat i amb avantatges econòmics, els procediments d'incineració, respectant sempre la voluntat dels difunts i de llurs famílies.

6. PARCS I JARDINS

Donada la importància dels elements naturals en una ciutat tan densificada com Barcelona, és necessari potenciar aquest servei, però sempre mantenint els criteris de racionalitat per mitjà del control i de l'organització, i equipant adequadament als treballadors per a obtenir-ne el màxim rendiment.

S'ha de fer un esforç per a apropar la relació superfície de zona verda per habitant a la mitjana europea.

S'ha d'incentivar el manteniment de les zones verdes en solars privats per part dels propietaris.

7. CIRCULACIÓ I TRANSPORTS PÚBLICS

Tota política sobre circulació i transports públics s'ha d'enfocar des de l'òptica que el sistema de transports que constitueixen, en conjunt és un tot que serveix les necessitats i els dissenys de

mobilitat tant de persones com de mercaderies, en relacions entre punts de la mateixa ciutat o entre un punt de la ciutat i un punt de l'exterior, i que, per tant, ha de seguir els principis de complementarietat i de coordinació.

Les actuacions en aquest camp vénen condicionades pel gran cost que representen, ja sigui un cost econòmic (construcció i manteniment de vials, instal·lació i sincronització de semàfors, nòmimes dels agents de circulació, construcció i manteniment de la infraestructura del metro, dèficit de les companyies de transport públic, etc.), ja sigui un cost social (utilització de superfícies per a vies de circulació, alteracions ecològiques per a construir accessos, creació de barreres urbanes que representen les vies ràpides i les vies de tren...). Per altra banda, tot intent d'optimització, és a dir, d'aconseguir el màxim d'eficiència del sistema de transports amb uns costos econòmics i socials raonables, ha de respectar els principis de llibertat i d'igualtat dels ciutadans.

El sistema de transport que fins ara s'ha evidenciat com a més eficaç és el transport col·lectiu, i per tant s'ha de procurar que s'hi realitzi el màxim nombre de viatges; però per a aconseguir-ho cal oferir un servei que satisfaci en bones condicions les necessitats dels possibles usuaris. En aquest sentit cal desenvolupar les actuacions següents:

Pel que fa al transport urbà

- Garantir una freqüència mínima dels serveis, fixant un interval màxim de pas de 8 minuts per al metro, de 12 minuts per a l'autobús entre les 7 i les 22, ja sigui en dia feiner o festiu, i de 16 minuts per a l'autobús a la resta de les hores.

- Garantir la regularitat del servei, que si bé s'aconsegueix en el metro, cal millorar-la en el cas de l'autobús, ampliant el nombre i l'extensió dels carrils-bus, i exigint llur respecte, i creant vies segregades en els grans eixos amb més de quatre carrils per sentit de circulació.
- Establir un sistema tarifari que no personalitzi la necessitat d'utilitzar dues línies, o dos sistemes de transport.
- Racionalitzar els sistemes d'explotació de les companyies i introduir les noves tecnologies que permetin menys costos d'explotació i millorin el servei.
- Crear aparcaments per a vehicles privats a l'entrada de la ciutat, coincidint amb estacions o parades de serveis públics de transport.

Pel que fa al transport interurbà

- Impulsar la coordinació dels serveis de transport entre Barcelona i els municipis de la seva conurbació.
- Creació d'estacions d'autobusos, tant de llarg recorregut com comarcals, llogant andanes a les companyies privades situades en llocs ben comunicats amb la xarxa de transport municipal, i amb les instal·lacions adequades, tot impedit que les operacions de pujar i baixar es facin al mig del carrer, amb les conseqüents molèsties per a la circulació i els perills per als passatgers.
- Impulsar la creació de la nova estació terminal de ferrocarril a la zona de Sant Andreu per tal de suprimir l'Estació de França, en combinació amb la RENFE, el Ministeri de Transports i el Departament d'Urbanisme i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya.

Pel que fa al transport privat, complement del transport públic, cal treballar en els punts següents:

- Procurar que els trajectes que necessiten creuar la ciutat ho facin per l'exterior.
- Introduir les modernes tecnologies (sincronització semafòrica al nivell de tota la ciutat, carrils reversibles, plafons indicadors de l'estat de la circulació, etc.).
- Política d'aparcaments que pal·liï el dèficit de places a les zones de residència, valorat actualment en 100.000 places, i que obliga a utilitzar el cotxe durant el dia per retirar-lo d'una zona il·legal passada la tolerància nocturna, i que penalitzi les estades de llarga durada a les zones centrals de la ciutat.
- Enduriment de l'exigència de respectar el codi de circulació i els senyals de trànsit i especialment obligar que les parades no degudes a avaries (pujades i baixades de passatge de taxis o de vehicles privats, càrrega o descàrrega de paquets...) es facin fora dels carrils de circulació, preferentment als xamfrans.

CULTURA I NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA

1. CULTURA

La política cultural dels governs municipals d'ERC ha de basar-se en una concepció oberta i participativa de la cultura, que en promogui el coneixement, la creació i la difusió, lluny del dirigisme institucional, a partir de la vida associativa existent a cada població i dels canals complementaris que l'ajuntament pugui promoure o crear.

Els Casals Municipals de Cultura no han de pretendre, doncs, suplir, o fer la competència a les entitats ja existents, sinó fer aquelles activitats que pel seu caràcter d'ús públic, d'interès més general o de característiques econòmiques i organitzatives més costoses, no puguin ser assumides per la xarxa associativa local de caràcter privat.

Per sectors de població, cal potenciar amb prioritat les activitats destinades als escolars, el jovent i la formació permanent d'adultes, amb l'objectiu d'aconseguir una societat ben articulada, arrelada i identificada amb el medi físic i històric de cada poble o ciutat, amb atenció especial a les dones i la població d'origen immigrat.

Una política municipal d'esquerres i nacionalista ha de promoure, al costat de les formes erudites, experimentals, convencionals o d'avantguarda de la cultura, les manifestacions de més abast poblacional, inclosa l'organització de festes populars i celebracions lúdiques que impliquin el major nombre de ciutadans. Una administració local progressista ha de coordinar i facilitar l'expressió cultural, però no pas dirigint-la o controlant-la, sinó acollint les iniciatives de base.

Per reforçar la idea dels Països Catalans com a marc territorial de la nació catalana, són imprescindibles els contactes i intercanvis entre municipis d'aquest àmbit, sobretot l'agermanament de pobles i ciutats, i la inclusió d'activitats folklòriques, musicals, etc., (moros i cristians, castells...) en les festes i celebracions locals.

Per a cadascun dels àmbits d'actuació, **ERC** presenta les següents orientacions de la seva proposta cultural municipal:

1r. Mitjans de comunicació:

- Potenciació de canals informatius (premsa, ràdio i televisió) democràtics i pluralistes, entesos com a servei públic, transparència informativa i eina de normalització lingüística, per satisfer les necessitats de comunicació de cada zona, tant a nivell de barri com de municipi, fent acords i consorcis amb municipis veïns.

2n. Música, teatre i cinema:

- Foment de la tradició i la vida teatral dels grups locals, la dinàmica dels quals permet la relació personal i el treball col·lectiu regular.
- Posar a l'abast de la població, amb convenis amb institucions de caràcter supramunicipal, manifestacions musicals i teatrals que per les seves característiques (modernitat del llenguatge, mitjans tècnics, etc.) no són d'accés habitual a pobles i comarques.
- Assegurar una oferta cinematogràfica bàsica, vetllant pel manteniment de les sales d'exhibició, enteses com a marc d'activitats sòcio-culturals diverses.

- Sostenir, mentre no formi part del currículum escolar, l'ensenyament musical als infants.
- Donar suport al moviment coral i orfeonístic, i a la divulgació musical al municipi (concerts, bandes, etc.).

3r. Biblioteques:

- Garantir unitats bàsiques de lectura i consulta a totes les àrees de població, per mitjà de biblioteques municipals, biblioteques itinerants de préstec (BIP) amb conveni amb la Generalitat i biblioteques escolars als barris, així com donar suport a les biblioteques de titularitat privada obertes al públic.
- Atenció especial a la producció editorial i periodística en llengua catalana, l'orientació professional i les noves tecnologies, i divulgació de la cultura nacional, europea i universal, considerant la importància de la població estudiant, la necessitat de la formació permanent d'adults i l'increment del nombre de persones jubilades.

4t. Arxius i Museus:

- Els ajuntaments vetllaran en tot moment per crear entre els ciutadans la sensibilitat suficient per a la recuperació i recerca de tots els elements que puguin contribuir al coneixement, la història i la cultura de la identitat local o nacional: documents impresos i manuscrits, material audiovisual, mobiliari, orfebreria, pintures, escultures, etc. La destinació d'aquest material serà aquella que millor garanteixi la seva conservació, investigació, seguretat i coneixement públic (arxius i museus locals, comarcals o nacionals).

5è. Patrimoni històric-artístic:

- Establir en cada cas els criteris més adequats per a la protecció, manteniment, restauració, estudi i difusió dels béns patrimonials, mesures fiscals d'exempció i desgravament per als seus propietaris i obligacions i drets de particulars i institucions en els canvis de titularitat, propietat o gestió, procurant sempre la seva dimensió d'utilitat pública.
- Protecció legal del patrimoni natural, inclosa la confecció d'itineraris de natura, i atenció en tots els casos als projectes d'ordenació del sòl o territorials.
- Ajudar la vertebració d'una comunitat ciutadana única, amb el coneixement i el conreu de la cultura tradicional i popular, les manifestacions folklòriques pròpies, la diversitat artesanal i d'oficis manuals, així com la història local i els seus protagonistes.

6è. Creació cultural:

- Fixació d'una política cultural municipal, a partir de subvencions, equipaments i serveis, que permetin un desgravament lliure, actiu i sense favoritismes polítics de totes les formes de cultura: creació literària, artística i musical, fotografia, etc., a través de tallers, concursos, mostres i exposicions i encontres.
- Dedicació preferent, amb beques i estímuls diversos, als sectors socials més necessitats culturalment i a les zones urbanes més infradotades.

2. NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA

La política lingüística que impulsaran els ajuntaments governats per ERC parteix d'una concepció de la llengua catalana com a idioma propi d'aquest país, vehicle d'expressió nacional de la cultura i eina d'in^{te}gració de tots els ciutadans del municipi, amb l'objectiu que esdevingui la llengua comuna de tota la població. Una política d'impuls a la normalització en tots els àmbits d'ús de la llengua del país, avui encara marginada, no s'oposa a la constatació que una part dels ciutadans s'expressen habitualment en una altra llengua, que vehicula també una altra cultura i una diferent concepció del món, fet que cal democràticament respectar.

Per tal d'assolir els objectius esmentats, ERC proposa els següents punts:

- Assegurar una dotació pressupostària destinada estrictament a la normalització de l'ús de la llengua catalana en tots els àmbits de la vida del municipi.
- Catalanització de l'activitat i la documentació municipal a tots els nivells, dependències, conselleries i organismes dependents o vinculats a l'ajuntament.
- Creació d'un Servei de Català de caràcter municipal o mancomunitat amb altres municipis veïns, entès com a servei públic de correcció i traducció de textos, d'assessorament en matèria de normalització i destinat, alhora, a promoure activitats de dinamització sociocultural i lingüística en català.
- Organització de cursos de llengua i cultura dels Països Catalans per a la població adulta.

- Formació del funcionariat municipal i personal contractat, a través de cursos de llengua catalana i llenguatge administratiu, més intencions segons la tasca específica que es realitzi.
- Establir el coneixement del català com a condició necessària i de mèrit preferent en la contractació de funcionariat nou, de manera inexcusable en els llocs d'atenció al públic.
- Ajuda institucional, amb exempcions o reduccions tributàries i altres mesures tècniques i d'assessorament, als comerços locals que retolin en català i facin en aquesta llengua l'activitat i la publicitat regulars.
- Garantir l'aplicació de la Llei de Normalització Lingüística a les escoles de la localitat, amb un professorat que n'asseguri eficaçment el compliment i amb l'objectiu d'una escola catalana, tant per la llengua com pels continguts, vinculats a la realitat nacional.
- Estimular la catalanització dels mitjans informatius locals, tant de caràcter públic com privat, amb caràcter prioritari quan es tracti d'òrgans municipals.
- L'assoliment d'aquests objectius requereix la creació de Comissions Municipals de Normalització Lingüística a cada ajuntament, comissions formades per representants que recullin la diversitat social, humana i d'entitats de cada localitat que garanteixi la impulsió, el seguiment i la realització de les activitats de normalització lingüística a tots els municipis.

ENSENYAMENT

Com a criteri general de la nostra política municipal en matèria d'ensenyament, cal precisar que considerem totalment interrelacionada aquesta activitat amb una acció cultural popular. La formació de l'infant no passa ni molt de lluny per ésser objecte d'una "instrucció", sinó per fer-lo subjecte de valoració i de participació en el món de la cultura en el sentit més ampli del terme -llibres, espectacles, art, jocs, civisme, etc-. Per altra part, el nostre objectiu ideològic d'aconseguir el ple alliberament dels individus com porta l'accés, des de l'infància, al món de la cultura.

En base a aquest criteri general, els nostres objectius seran:

- a) **Esquerra Republicana de Catalunya** proposa la municipalització del nivell obligatori de l'ensenyament, a fi de millorar-ne la qualitat, facilitar la gestió dels centres i aconseguir una més eficaç aplicació de la normativa, molt especialment aquella referent a la normalització lingüística i l'accés als centres.
- b) Tots els alumnes que cursen el nivell obligatori de l'ensenyament tenen dret a fer-ho amb la major proximitat a llur domicili o població i en centres de qualitat. Per això, **ERC** defensarà la construcció d'escoles d'EGB en aquelles poblacions que n'estan mancades i la substitució de les aules habilitades per autèntics centres educatius. Igualment, en aquelles poblacions en què per raons de baixa demografia no sigui possible la construcció d'un Institut de Batxillerat o de Formació Professional, proposem la construcció d'Instituts d'Ensenyament Secundari, on es pugui im-

partir el primer grau de Formació Professional i el BUP.

- c) ERC exigirà i vetllarà perquè així es faci, al nivell municipal, el total compliment de la Llei de Normalització Lingüística als centres d'EGB, Instituts de Batxillerat i de FP, tant pel que afecta als plans d'estudis, com pel que fa a la catalanització dels centres i del professorat. Defensarà igualment que no es malmetin, per desplaçaments de professors, les cotes de catalanització aconseguides per molts centres i els projectes de total catalanització assolits per més pocs.
- d) ERC vetllarà al si dels Consells Comarcals perquè les especialitats dels Instituts de Formació Professional s'adeqüin a les necessitats socio-laborals de cada comarca. Igualment, potenciarà totes aquelles accions que afavoreixin la transició escola-empresa i la lluita contra l'atur dels joves, així com la formació permanent, els serveis de transport, menjadors i centres de recursos.
- e) ERC vetllarà per la creació d'unes xarxes d'escoles especials per a disminuïts físics i psíquics, amb implantació municipal i comarcal segons els casos.
- f) ERC promourà la col.laboració efectiva entre els Ajuntaments i la Generalitat per a la instal.lació i la gestió dels ensenyaments artístics especialitzats (música, arts i oficis), sense perjudici que aquestes activitats, tant en l'aspecte teòric com en la participació real de tots els infants, es facin a totes les escoles de Catalunya.
- g) ERC vetllarà perquè es dugui a terme, en la seva totalitat, la Llei d'integració a la xarxa pública de les escoles del CEPEPC. Col.lectiu d'Escoles per l'Escola Pública Catalana), centres pri-

vats de catalanitat i trajectòria educativa reconegudes.

- h)** Per tal de donar estricte compliment a la LODE, **ERC** considera que els centres municipals han d'ésser objecte d'una atenció prioritària que els equipari als públics, tal i com la LODE els considera.

JOVENTUT

1. INTRODUCCIÓ

La política juvenil d'un país, entre altres coses, ve marcada per la política que les institucions desenvolupen en aquest tema.

A Catalunya, la Generalitat, a través de la Direcció General de Joventut, algunes Diputacions i la gran majoria d'Ajuntaments, en llurs objectius s'han plantejat dur a terme una política juvenil seriosa i que al mateix temps fos fortament motivadora dels anhels de molts joves.

Però si ens cenyim estrictament als fets, no s'ha donat cap tipus d'optimisme entre els sectors juvenils organitzats i, encara menys, entre els no organitzats.

Cal analitzar, doncs, aquests 8 anys d'Ajuntaments democràtics des del punt de vista juvenil, i d'aquesta anàlisi, fer-ne una proposta de futur.

Analitzar les propostes que els Ajuntaments han fet sobre política juvenil és francament difícil, ja que són molts els Ajuntaments que han fet coses (algunes de molt bones i altres de ben dolentes) i tam bé n'hi ha d'altres (en una producció potser excessiva) que no han fet bo i res per als joves.

Davant d'aquest panorama, la responsabilitat dels Ajuntaments en aquesta tercera legislatura democràtica és doble.

Per un cantó, cal, d'una vegada per totes, abandonar esquemes paternalistes i passats de moda que només porten a la protecció d'un cert segment de la població juvenil i encara amb reserves.

Per l'altre, cal oferir als joves alternatives reals des dels Ajuntaments perquè comencin a construir la societat de l'any 2000, amb unes bases de llibertat, d'igualtat, i amb oportunitats de treball i de lleure per a tothom.

2. ELS JOVES CAP AL 2000

A trets molt generals podem apuntar algunes solucions i propostes d'accions concretes que es poden realitzar en els diferents municipis de Catalunya, però no oblidem mai que cada poble és un món i, tot depenent del nombre d'habitants, de la població juvenil, dels joves no associats del poble, de la mateixa dinàmica dels habitants, la política juvenil podrà ésser en un sentit o en un altre.

Això no obstant, és necessari que hi hagi Regidories de Joventut, desvinculades d'altres temes i amb pressupost propi.

Tot i que la Regidoria de Joventut ha de tenir veu pròpia i pressupost assignat, cal que treballi conjuntament amb d'altres regidories de l'Ajuntament. Així sembla clar que, a més de les ja clàssiques de cultura i esports, Joventut s'ha de relacionar amb Serveis Socials, Treball o Ocupació, Sanitat i d'altres.

Es clar que, en aquells llocs que no el tinguin, caldrà potenciar el Consell de la Joventut com un ens representatiu del jovent, capaç de dialogar amb l'administració per fer-li propostes en representació dels joves. També seria bo que els consells de joventut adoptessin una funció de centre de recursos per als joves associats i

llurs entitats, ja que un grup d'entitats sempre serà més fort que una entitat sola.

Cal continuar, o iniciar si s'escau, una política racional de subvencions i de suport a la tasca dels grups associats.

Cal motivar els joves perquè s'associïn, ja que tots els experts en política juvenil coincideixen a afirmar que aquesta és una de les assignatures pendants del país. Així, doncs, cal donar incentius a l'associacionisme juvenil per tal que els joves participin de la vida de la societat i se la facin seva.

No s'ha de considerar els grups d'esplai i els agrupaments escoltes com l'únic model vàlid i eficaç d'associacionisme juvenil. Aquests compleixen una tasca educativa fonamental per a la reconstrucció nacional de Catalunya, però d'aquí a dir que són l'única alternativa real d'associacionisme hi ha una certa diferència.

Per tant, a part de potenciar aquests darrers grups, cal que els joves s'associïn per centres d'interès, per sectors que tinguin interessos comuns i afeccions pròpies. Per exemple, en el terreny de la comunicació hi ha un gran camp per recórrer, des de les ràdios municipals fins a les mateixes televisions, tot passant per tècniques de vídeo, fotografia, etc., que en aquests moments motiven especialment els joves.

Un altre camp associatiu per explotar és el de la música en totes les vessants. I en podriem esmentar molts més, però, ja hem dit que cada poble, en funció de les seves circumstàncies, s'ha de buscar el seu.

3. COOPERATIVISME JOVENIL

A nivell d'Europa el cooperativisme juvenil és una de les eines per a combatre l'atur d'aquest sector.

Des dels Ajuntaments s'ha de potenciar aquesta eina. Des d'altres institucions es donen recursos per a la formació i l'assessorament. Cal aprofitar al màxim aquests recursos, perquè a més de crear llocs de treball, oferirà alternatives a molts joves. A qualsevol ciutat hi ha molts sectors que poden convertir-se en llocs de treball per a joves. Com, per exemple, menjadors escolars, vacances per a infants i adolescents, turisme, llars d'avis, menjadors de serveis socials, zones verdes, jardins i llur manteniment, treballs agrícoles i ramaders, i un llarg etcètera.

4. ELS JOVES Y LLUR FUTUR

De cara a la Catalunya de l'any 2000, la informació que els joves poden rebre avui en dia és impressionant i a tots els nivells (estudis, beques, treball, lleure, turisme juvenil, etc.). Cal, des dels Ajuntaments, potenciar que aquesta informació arribi de la manera més fàcil i entenedora possible. També cal fer una campanya de sensibilització i d'informació de l'objectiu de consciència i del servei civil de cara a tots els joves en edat de lleves.

Cal també buscar la manera d'apropar els joves a les noves professions. Noves professions que s'estan redefinint de forma permanent però que en l'immediat futur seran el pal de paller de la nostra societat. Des de l'Ajuntament s'ha de fer una tasca d'informació i de potenciació, ja sigui creant Escoles reconegudes, o impulsant-hi la participació dels joves de la població, mitjançant ajuts i beques.

Alguns Ajuntaments adopten actituds passives respecte al tema de la catalanització. No n'hi ha prou de normalitzar impresos o retolar carrers. Cal fer accions concretes i motivar la recatalanització a tots els nivells. Lògic és que a nivell de la joventut també es faci.

No hem d'oblidar fer una oferta de component lúdic per als joves. I això va des de buscar solucions atractives per a l'estiu fins a fer una programació completa d'animació per a tot l'any.

No es pot descuidar gens aquest aspecte, ja que els joves, a més de treballar o d'estudiar, es volen divertir, i l'Ajuntament, des de la Regidoria de Joventut, cal que hi aportï la seva col.laboració.

5. ELS JOVES I LA DROGA

Malgrat ésser aquest un tema escabrós i difícil de tractar, **Esquerra Republicana de Catalunya** creu que s'ha d'afrontar de manera valenta i decidida. És cert que els Ajuntaments hi poden fer poca cosa, però també és cert que la població juvenil és de les més castigades en aquest tema. Per afrontar-lo, s'imposa, abans que res, una coordinació efectiva entre les parts implicades, i que els recursos que s'emprin siguin canalitzats des de la Regidoria de Joventut.

Tot i éssent conscients que l'aportació en la lluita contra la droga resultarà malauradament insuficient, podem almenys actuar i incidir en aquests punts:

a) Campanyes d'informació racional y serioses de contingut.

- b) Sensibilitzar els joves de tal manera que ells mateixos es mobilitzin en autodefensa contra la màfia que domina tots els fils de les drogues.
- c) Cada hospital municipal o comarcal ha d'ésser un punt de rehabilitació.
- d) Auspiciar cooperatives que treballin aquest aspecte.

6. ELS JOVES I LA REPRESSIÓ

Es evident que són els joves els qui, d'una manera més directa, són objecte de repressió per part de diferents cossos de seguretat, no solament depenents d'institucions supramunicipals (govern autonòmic, estat...), sinó depenents molt sovint de l'Ajuntament. Sabem també que la tasca d'aquests cossos s'especialitza cada cop més en aquells grups i col·lectius de joves que es destaquen per la participació en projectes d'alliberament nacional i social, joves que es manifesten molt clarament contraris als aparells de control de l'estat (polícia, mili, OTAN, drogues...).

Amb la voluntat que Barcelona assumeixi la seva capitalitat dins els Països Catalans i pugui ésser considerada capital de les llibertats dins la Mediterrània, ERC proposa:

- a) La gestió per part de l'Ajuntament, i la garantia, de la desaparició de grups facciosos, màfies de drogues i xarxes, en definitiva, que esdevenen eines de repressió, tot utilitzant per a aquesta tasca aquells cossos que ja en són especialistes, i deixant a la Guàrdia Urbana que assumeixi realment la seva feina de servei al ciutadà.

- b) Es, per tant, urgent la desmilitarització de la Guàrdia Urbana, així com el seu desarmament, i la dissolució del cos "antiavallots" de què s'ha dotat darrerament.
- c) Creació d'oficines d'assessorament i d'atenció jurídica, on el jove pugui dirigir-se a denunciar qualsevol mena de violació dels seus drets. Les oficines serien administrades per personal especialment interessat en el servei al jove, i tindrien un règim autònom, amb supervisió d'entitats ciutadanes (associacions de veïns...).
- d) Creació d'un fons pressupostari a l'Ajuntament per a subvencionar aquells col·lectius que, des de l'art o qualsevol mena de manifestació cultural, tinguin com a objectius la millora de llurs condicions de vida i suposin un autèntic projecte jove.
- e) Obertura d'expedients a tots aquells funcionaris que es destaquen per la seva vinculació a grups d'ultradreta. A tots aquells funcionaris als quals s'observi una actitud antidemocràtica o equivalent a postulats del passat règim, se'ls obrirà també expedient.

ESPORTS

1. INTRODUCCIO

A Catalunya, malgrat ésser un país de llarga tradició esportiva, l'exercici multitudinari de l'esport és més que una aspiració ideal dels ciutadans. Aquest fet és degut a la nul·la existència d'una planificació esportiva racional durant la dictadura, preocupada únicament a utilitzar l'esport com a arma de prestigi polític. Així es va fomentar l'esport-espectacle, on l'individu era un subjecte passiu, un simple espectador. La construcció d'instal·lacions esportives va ésser mínima i en llur majoria eren asequibles només a esportistes d'èlit.

Després dels successius canvis democràtics a tots els nivells de l'administració, la situació esportiva als municipis ha millorat, però no de manera suficient. Continuem patint un dèficit important en matèria d'equipaments esportius. Hi ha moltes escoles sense instal·lacions esportives, i mancades de la dotació econòmica necessària per a contractar professors d'educació física. A les grans ciutats, hi ha barriades superpoblades sense zones de pràctica lliure de l'esport, i als municipis rurals l'extensió del sector serveis obliga a plantejar-se la creació d'equipaments. **Esquerra Republicana de Catalunya**, conscient de la importància de l'esport en el desenvolupament integral dels individus i seguint la seva tradició de lluita per la millora de la qualitat de la vida, considera irrenunciable el dret dels ciutadans a l'exercici de l'esport.

Els Ajuntaments han de vetllar perquè la població, i en especial els infants i els joves, tinguí una educació completa en l'aspecte

motriu, sobretot a les grans ciutats, on la salut i l'equilibri biològic es troben afectats per una vida sedentària i passiva físicament.

2. MESURES

a) Els Ajuntaments de totes les poblacions de més de 15.000 habitants han de tenir una regidoria d'esports. A les poblacions menors, on no sigui possible de tenir una regidoria específica, caldrà agrupar preferentment l'àrea d'esport amb la de joventut i la de cultura.

b) Els Ajuntaments han de destinar partides suficients, en els pressupostos anyals, a la promoció de l'esport i al manteniment dels equipaments existents i, en la mesura de llurs possibilitats, a la construcció de noves instal·lacions de caràcter polivalent en el marc de programes d'inversions a termini mitjà.

Cal insistir en la necessària reserva de sòl, en el plantejament urbanístic, amb aquesta finalitat.

c) Cal fer plans d'habilitació, que generalment tenen un cost baix, per a zones d'activitats múltiples relacionades amb l'esport i el temps lliure, en superfícies desocupades i semiforestals, pròximes als nuclis urbans. Aquests plans d'habilitació serveixen per a fomentar l'ús d'espais no convencionals, de pràctica esportiva ("jogging", etc.).

d) En canvi, la construcció d'instal·lacions esportives tradicionals, s'ha de fer preferentment en zones amb nuclis pròxims d'habitatges. En aquest sentit, cal complementar les instal·la-

cions esportives existents amb camps de joc i equipament per a jocs a cobert.

e) Els Ajuntaments han d'impulsar l'educació física i l'esport a les escoles. En el cas que la dotació de professors d'educació física sigui insuficient, caldrà impulsar uns cursets de reciclatge per a altres mestres a fi de poder suplir-los. Els Ajuntaments facilitaran les instal·lacions esportives municipals a les escoles i, alhora, procuraran que les escoles en tinguin les pròpies, en la creació de centres. Cal vigilar que les instal·lacions siguin complementàries. Alhora, cal establir convenis entre escoles i municipis per a garantir l'accés de tots els ciutadans als equipaments esportius escolars en hores de no-utilització per part dels mateixos escolars.

f) Establiment de convenis d'utilització d'instal·lacions esportives amb entitats provades: empreses, clubs i escoles. Reconversió de les instal·lacions esportives de temporada per a llur ús durant tot l'any. En molts pobles, un dels primers passos seria fer el cobriment de piscines municipals i d'altres instal·lacions.

g) Foment dels esports tradicionals de cada municipi, a fi de mantenir l'alt nivell competitiu que Catalunya ha demostrat en certes especialitats (per exemple, el hoquei sobre patins a Reus, el hoquei sobre gel a Puigcerdà, la natació a Sabadell, Etc.).

h) Una política informativa que permeti l'extensió social de l'esport mitjançant:

- edició de guies i programes de promoció esportiva anyals.
- edició de fulls informatius sobre la pràctica d'esports concrets.

i) En la modificació i la construcció d'instal·lacions esportives, **Esquerra Republicana de Catalunya** creu que cal garantir:

- assessorament per part de professors d'educació física i esportistes sobre les condicions arquitectòniques òptimes per a fer l'espai funcional, complementant l'actuació dels mateixos arquitectes i dels serveis municipals d'urbanisme.
- supressió de totes les barreres arquitectòniques i reserva d'espais especials per a la pràctica esportiva dels minusvàlids físics.

j) Creació d'escoles municipals d'esport i extensió de les existents, segons les dimensions i les necessitats dels municipis. Aquestes escoles han de tenir les següents funcions:

- possibilitar la pràctica esportiva a tots els infants del municipi.
- donar a conèixer els esports de base a tota la població.
- oferir alternatives per tal d'estendre la pràctica dels anomenats "esports cars".

k) Aprofitament de les característiques geogràfiques peculiars de cada municipi, dotant-los d'equipaments perquè certes especialitats tinguin un interès turístic. Cal destacar que això facilitaria la creació de llocs de treball i augmentaria la riquesa del municipi. Cal vetllar, però, per l'existència de la infraestructura de suport adequada, perquè no es degradin el paisatge i les condicions ambientals.

l) Creació de comissions de treball formades per l'Ajuntament i les diferents associacions i entitats (escoles, associacions

de veïns i pares, clubs, etc.), amb la tasca d'impulsar i controlar la utilització d'instal·lacions i la formació esportiva de base, i d'organitzar activitats esportives per a totes les edats, dins de l'àmbit municipal i més enllà.

- m) Cal impulsar les mancomunitats en municipis petits i rurals, a fi d'atendre les necessitats esportives amb un nivell supralocal, dins la perspectiva de la futura nova divisió territorial i la recomarcalització del país. Cal que també s'estableixin reunions periòdiques dels regidors i dels responsables d'esports dels municipis, per tal d'intercanviar experiències, molt millor sota la coordinació de la Direcció General d'Esports de la Generalitat.
- n) Finalment, cal que els municipis grans i mitjans creïn uns sistemes de beques esportives, en la mesura de llur disponibilitat financera, coordinant-les amb els altres nivells de l'administració pública.

Com a actuacions complementàries per tal d'exercir una pedagogia esportiva amb els infants, integrada en el conjunt de llur procés educatiu, **Esquerra Republicana de Catalunya** proposa:

- a) Que la planificació esportiva sigui estretament vinculada a la creació de centres per a la promoció del joc creatiu i als programes escolars.
- b) Que la promoció de l'esport atengui, bàsicament, aquells aspectes destinats a crear millors hàbits de salut i actituds de participació cívica a la vida comunitària.

JOCS OLÍMPICS

Objectius: Catalanització i racionalització de les despeses.

El Consell Nacional d'ERC va establir durant el mes de setembre de 1985 la posició del partit respecte a la candidatura de Barcelona com a ciutat olímpica per a 1992, i així va dissenyar les línies programàtiques de la posició d'ERC que, avui, un cop Barcelona ja és seu olímpica, són esquemàticament les següents:

- Es constata que continua la minorització per part dels organismes organitzadors dels Jocs i, en especial, del COOB'92, en totes les manifestacions, sobretot en les de presència internacional, de la llengua, la bandera i la identitat nacional de Catalunya com a poble i de Barcelona com a la seva capital.
- Els Jocs Olímpics, que haurien d'ésser un orgull de la Catalunya Nació, no poden estar condicionats per un fet coincident com ho és la celebració del "Vº Centenario del Descubrimiento de América". El Consell nacional ha donat mandat als seus electes per tal que no col.laborin en cap iniciativa encaminada a donar suport a la celebració abans esmentada.
- El cost econòmic dels Jocs Olímpics no ha de suposar un endeutament de l'Ajuntament de Barcelona i de la Generalitat de Catalunya. S'ha fet públic ja que aquest endeutament es produirà i que Barcelona, i en definitiva Catalunya, l'haurà d'assumir. ERC controlarà, des de l'Ajuntament de Barcelona i també des de les Comissions corresponents del Parlament de Catalunya, que els comptes siguin clars, i intentarà impedir que s'estiri més el braç que la mànega.

- Amb motiu dels Jocs s'estan elaborant una sèrie de projectes urbanístics (túnels del Tibidabo, Cinturó de Ronda, Poble Nou, etc.) que en el parer del Consell Nacional d'ERC suposaran un trencament del teixit social i urbanístic de molts barris de Barcelona i l'absorció i consegüent destrucció del Vallès com a comarca i d'àrees ciutadanes com Montjuïc, part del litoral del Barcelonès Nord... Tot això no és més que l'actualització dels projectes de la "gran Barcelona" dels consistoris franquistes de trista memòria, i no contribuirà en res a fer la ciutat més habitable i més humana, sinó tot al contrari. **ERC** manifesta la seva total oposició a aquests projectes de degradació de la ciutat i del seu entorn.

D'acord amb el Document del Consell Nacional fins ara esmentat, **Esquerra Republicana de Catalunya** pren els següents compromisos programàtics:

1. Vetllar per la catalanitat dels Jocs Olímpics de 1992, tant des del punt de vista lingüístic i cultural, com des de la clara afirmació que són uns Jocs catalans que han de presentar al món una imatge clara de la nostra realitat nacional, avui encara minoritzada, i de la voluntat dels catalans d'aconseguir l'alliberament nacional.
2. Seguir exhaustivament les diverses implicacions dels Jocs: econòmiques, urbanístiques, esportives, de construcció d'instal·lacions, de promoció de l'esport de Base, etc. Informar de qualsevol irregularitat o mala gestió en la utilització dels recursos recaptats a tots els contribuents.
3. Impulsar les següents accions al si de la societat civil catalana:

- 3.1. Que les entitats cíviques i culturals demanin participar en la confecció i la coordinació de l'Olimpiada Cultural i vetllin especialment per la presència normal del català en totes les àrees dels Jocs i durant tota la preparació. ERC impulsarà la constitució d'una Comissió Ciutadana, unitària, que dinamitzi tot aquest procès.
- 3.2. Que les institucions de projecció internacional des de Catalunya preparin, ja des d'ara, una línia d'informació cap als grans mitjans informatius internacionals que cobriran la informació dels Jocs, per tal que coneguin la realitat nacional de Catalunya i la seva situació actual com a nació sense estat que encara és.
- 3.3. Que tots els altres partits polítics i moviments populars incideixin en els organismes de preparació dels Jocs per tal que quedi clara l'orientació nacional catalana dels Jocs Olímpics de 1992.

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA, EN DEFINITIVA, ES COMPROMET A TREBALLAR PER TAL QUE ELS JOCS OLÍMPICS DE 1992 SIGUIN UNA OCASIÓ EN QUE ELS PAÏSOS CATALANS ES PRESENTIN AL MÓN COM UNA REALITAT NACIONAL VIVA I DE FUTUR.

MEDI AMBIENT

Tot i entenent que el desenvolupament de la societat actual ha portat a una utilització poc racional dels recursos naturals, i que s'està arribant a una degradació preocupant de la natura, Esquerra Republicana de Catalunya es proposa esmerçar els esforços necessaris per tal de recuperar l'equilibri entre les persones i la natura.

Però això no serà possible si no es produeixen un seguit de canvis d'abast general que ens portin a un aprofitament més controlat i compensat del medi on vivim.

Es necessària la incorporació de noves lleis i d'ordenances municipals que permetin un control més rigorós i ampli sobre tot el que comporti un atac al medi natural.

Cal una major protecció sobre els nostres boscos, la recuperació del bosc autòcton (alzina i roure principalment), i una especial atenció als incendis forestals i a l'erosió, que poden esdevenir els motors de la desertització del nostre país.

Afavorir, mitjançant l'exempció de taxes municipals, la instal·lació i el desenvolupament de fonts energètiques naturals (solar, eòlica i d'altres) i anar reduint les que produeixen un impacte ambiental més negatiu (tèrmiques, nuclears...).

Cal un major control legislatiu sobre els focus de fums pol·luidors de l'atmosfera (indústries, calefaccions, vehicles...) i tot allò que afecta la seva composició i la composició pròpia.

Es imprescindible una major vigilància i un major control sobre les deixalles que s'aboquen als rius, llacs, canals i el Mediterrani, no tan sols pels efectes immediats, sinó pels imprevisibles que en el futur poden produir-se, ja que els efectes en els ecosistemes aquàtics ja són perceptibles.

SANITAT I SALUT

ERC entén que un sistema sanitari que pretengui únicament guarir és obsolet. L'objectiu primer n'ha d'ésser la preservació de la salut, entesa com a situació de benestar i no com a absència de malaltia.

Les línies mestres de l'acció sanitària són emeses pel Parlament de Catalunya i pel Departament de Sanitat i Seguretat Social de la Generalitat. Serà tasca de l'Ajuntament que es compleixin aquestes línies mestres, tenint especial cura en el control de programes d'educació sanitària dels ciutadans i a evitar que els serveis assistencials es dupliquin o entrin en conflicte de competències.

Per tant, ha de dependre de l'Ajuntament la coordinació de tots els serveis d'urgències existents al municipi.

En el camp de la salut, l'Ajuntament ha de treballar per millorar l'estat en els camps de:

Sanejament ambiental i salubritat, que comprèn:

- Control d'aigües
- Control de residus sòlids
- Control de residus líquids i clavegueram
- Cementiris
- Control d'higiene de locals públics i habitatges
- Control d'aliments
- Control del medi ambient.

Prevenció, abastant la promoció i el seguiment de programes de:

- Vacunació
- Planificació familiar i informació sexual
- Higiene mental a l'escola i als centres socials
- Lluita contra toxicomanies i alcoholisme
- Sanitat escolar

Assistència social en l'atenció de:

- Minusvalidesa mental
- Minusvalidesa física i sensorial
- Protecció a la vellesa
- Prevenció de la marginació social

Participació activa en la gestió, la planificació i el control dels recursos de l'àrea sanitària corresponent. Els regidors han d'ésser presents a les juntes de govern de totes les institucions sanitàries existents al municipi, encara que no siguin de l'àmbit de llur estricta competència.

Per tant, **ERC** impulsarà:

Els programes d'atenció primària preventiva.

- Pel que fa a sanitat escolar, es tindrà cura que es faci la revisió anual preceptiva, l'educació sanitària general respecte al medi, l'assistència psicològica, l'ortodòncia i l'educació sexual.
- La planificació familiar i l'atenció social a la tasca educativa sobre qüestions de puericultura, alimentació, psicologia infantil i prevenció de malalties.

- Control d'aliments tant pel que fa al mercat (producció, transformació i venda) com a la defensa del consumidor i la informació de qualitat d'aliments.

Prèvia concertació, es tindran previstos els serveis de salvament urgent i trasllat per a casos d'emergència.

ERC reivindica la presència dels metges en el si de la comunitat de la qual han de tenir cura. L'endegament dels nuclis bàsics de salut no es pot veure mancat de la presència del metge de capçalera.

EL PROBLEMA DE LA DROGA

En això, ERC té les idees molt clares. No n'hi ha prou de guarir els drogaaddictes si es permet que se'n facin de nous, perquè és ficar-se en un cercle viciós. Cal erradicar el tràfic de drogues tallant la piràmide del negoci per dalt de tot. Es un problema d'inspecció fiscal i de serveis d'informació i, per tant, el marc normatiu es reserva a l'Estat. Però si aquest no fa el que li pertoca, els Ajuntaments han de pressionar-lo perquè ho faci.

Es pot forçar amb cossos antidroga dels mossos d'esquadra i de les policies locals ben coordinats, i demostrant que el que Madrid no és capaç de fer, o no vol fer, Catalunya sap com fer-ho. Només aprofitant una petita part dels diners que es llencen miserablement es podria eradicar el tràfic de drogues.

La policia estatal fa coses molt espectaculars, com detenir uns centenars de "camells", per a fer creure que se'n preocupen, però això és fer el que no s'ha de fer, i fer-ho malament.

SERVEIS SOCIALS

ERC entén per Serveis Socials aquelles accions que tenen com a objectiu l'assistència comunitària per a tots aquells a qui, per una raó o altra, calgui superar unes dificultats que, en tant que individus aïllats dins del context de la societat, no poden solucionar per ells mateixos. Mantenint el més elemental principi de justícia, els Serveis Socials han de garantir la universalitat de serveis, és a dir, que tots els ciutadans tenen dret al lliure accés a totes les prestacions.

La gestió dels Serveis Socials ha de correspondre, en gran mesura, a l'Ajuntament, com a institució més propera al ciutadà, i per tant més capacitada per a captar les seves inquietuds.

L'acció d'**ERC** tindrà cura d'una atenció preferent en els aspectes següents:

- Ajut als sectors socials més dèbils.
- Toxicomanies.
- Maltractaments i agressions sexuals.
- Disminuïts psíquics, físics i sensorials.
- Infància.
- Vellesa.

SEGURETAT CIUTADANA

Ha estat una preocupació constant d'ERC el fet que no es pugui estar tranquil al carrer. Ja sabem que tothom fa demagògia sobre aquesta matèria, perquè la gent està especialment sensibilitzada per la seguretat. Però passa que altres partits només en parlen en campanyes electorals, i nosaltres en parlem sempre, encara que ens fem pesats.

Aquest és un tema de mal resoldre, perquè en primer lloc la Constitució reserva l'ordre públic a l'Estat, i perquè amb la Ley de Fuerzas y Cuerpos de Seguridad del Estado els mossos d'esquadra tenen la categoria de policia auxiliar. Hi ha massa cossos policials: Guàrdia Civil, Policia Nacional, Policia Judicial, Mossos d'Esquadra, Polícies locals o municipals, Guardes Jurats i, per si manqués quelcom, el Govern de Madrid ha permès la proliferació de les Companyies Privades de Seguretat com si fossin bolets.

No hi ha un model policial ni per a l'Estat, ni per a Catalunya. Els cossos estatals no depenen ni del President de la Generalitat, ni de la Junta de Seguretat, ni dels batlles, i per tant són el que més s'assembla a forces d'ocupació. Altrament són ineficaços, no se'ls veu enlloc, i només serveixen per a repartir llenya. No ho podem arranjar sense canviar la Constitució, i això a Espanya no ho volen ni la dreta ni l'esquerra.

Però hem de fer quelcom. L'ordre públic ha de dependre de la Generalitat. S'han d'incrementar els efectius de mossos d'esquadra i de polícies locals o municipals, coordinant ambdós cossos per a una major eficàcia. Cal implantar una policia municipal de barri (els an-

POLÍTICA DE TREBALL

1. INTRODUCCIÓ

Es evident que el dramàtic increment de l'atur, tant l'industrial com el provocat per la transformació de les estructures agràries, és una de les primeres preocupacions de les autoritats municipals. Si bé la superació d'aquest problema està en relació amb la promoció del desenvolupament i amb el creixement econòmic global, existeixen múltiples alternatives, al nivell local, per a la creació de llocs de treball.

ERC està convençuda que els Ajuntaments -en coordinació amb les autoritats d'altres nivells, des del comarcal fins a l'uropeu- poden tenir i han de tenir-lo, un paper actiu en la promoció de llocs de treball, a través de les INICIATIVES LOCALS PER A LA CREACIÓ D'OCCUPACIÓ.

Aquestes INICIATIVES LOCALS són una contribució important en la lluita contra l'atur, per al relleu de les economies locals i l'alleviament de certes problemàtiques socials.

ERC i els seus regidors elegits treballaran:

- Per al desenvolupament de les capacitats i els recursos locals.
- Per a la creació d'un segment de treball comunitari, mitjançant convenis amb l'INEM.
- Per a la creació de mecanismes d'informació, d'assessorament, de formació en matèria de gestió, d'animació... que ajudin a la creació de llocs de treball a les PIME, les cooperatives de treball,

les associacions sense finalitat lucrativa...

- Per estimular el finançament de part dels costos dels projectes o procurant garanties financeres als promotors.
- Per facilitar, en la mesura del possible, immobles o terrenys superflus, a condicions apropiades, per a les Iniciatives Locals.
- Encoratjant els projectes de reinserció -o d'inserció- professional i social de les categories de població menys afavorides: joves, dones, gent sense feina durant molt temps...
- Per procurar subvencions adequades a finalitats específiques, com poden ésser: finançament d'equipaments, d'estudis de mercats, o ajuts per a la preparació de plans comercials...

Per a la major eficàcia de l'acció municipal en aquest terreny, ERC tractarà de coordinar els serveis d'ocupació, els organismes de formació, les associacions patronals, els sindicats, les associacions de gent sense feina, les associacions benèvoles d'assistència social, les associacions sense finalitat lucrativa... és a dir, tots aquells elements cívics, econòmics i socials que poden aportar activitat en benefici del desenvolupament local.

2. UNA POLITICA DE TREBALL PER ALS AJUNTAMENTS DE CATALUNYA

ERC és del criteri que cal reconsiderar els poders i els recursos dels Ajuntaments, amb l'objectiu que, al nivell de Catalunya i al nivell local, es tingui competència plena en matèria de desenvolupament econòmic, i la globalitat de recursos necessaris en la línia de les recomanacions del Consell d'Europa i del Comitè Econòmic i Social de les Comunitats Europees.

Conscient que hi ha nombrosos municipis que, per llur magnitud, no

tenen prou capacitat ells sols per a avançar en el terreny de les Iniciatives locals, **ERC** és partidària dels acords específics als nivells comarcal i regional.

Per assolir la capacitat de finançament dels projectes elaborats en el marc de les Iniciatives Locals, **ERC** establirà els mecanismes de coordinació necessaris per a obtenir el màxim d'ajuts dels Fons estructurals de la Comunitat Europea (Fons Social Europeu, Fons Europeu de Desenvolupament Regional, Fons Europeu d'Orientació i Garantia agrícoles...).

COMERÇ I MERCATS

Les competències Municipals en l'àmbit de comerç són pràcticament totals. Per tant, ERC pensa que els ajuntaments hi han d'intervenir amb energia, exercint un control proporcional al desenvolupament territorial i democràtic de les nostres ciutats i els nostres pobles.

1. RELACIONS AJUNTAMENT-COMERÇ I SERVEIS

L'Ajuntament de la ciutat representa tots els ciutadans, col·lectius, institucions i entitats.

Amb el degut acatament al sistema democràtic, els Gremis, Associacions i Entitats s'han de supeditar als acords que aprovi l'Ajuntament.

L'Ajuntament està al servei de la Comunitat, i ha de demostrar-ho escoltant i atenent els suggeriments i les opinions dels administrats. Per tal que aquest diàleg sigui efectiu, es formaran Comissions Mixtes Consultives:

- Urbanisme i equipament comercial
- Protecció ciutadana
- Ordenament legal
- Proveïment de Mercats: mercats centrals, zonals i ambulants.
- Activitats culturals: Fires, Salons, Exposicions, etc.

2. POTENCIACIÓ I PROMOCIÓ DEL COMERÇ

La ciutat es basa essencialment en el col·lectiu de ciutadans que hi habiten i en el nivell d'activitats econòmiques, comercials, mercantils, culturals, esportives, etc., que hi tenen lloc.

El fenomen comercial té una clara línia d'actuació de servei a la comunitat i va íntimament lligat a la nostra història. Es un terreny en el qual la petita empresa, ben organitzada, pot competir amb els monopolis.

L'Ajuntament té l'obligació de vetllar per la bona imatge i prestigi del comerç barceloní, cercant fórmules perquè no desapareguin locals típics i acreditats, així com oficis, que han forjat la història de la ciutat. Volem una Barcelona que mantingui la seva personalitat, diferenciant-la de qualsevol altra ciutat.

Els Gremis i les Associacions de Comerciants són les institucions destinades a portar a terme la política de la pròpia iniciativa privada.

Això no obstaculitza que, dins del marc on es desenvolupa, l'Ajuntament hagi d'emprar aquestes iniciatives a través de la seva política de govern, i fins i tot impulsant-les en profit de la col·lectivitat que representa, vetllant per la qualitat del servei, l'honestat professional, etc., en benefici dels interessos generals, i especialment en el cap de l'administració.

Una política Municipal de potenciació o promoció del Comerç hauria de considerar els aspectes següents:

- Revitalització dels centres històrics i urbans de la ciutat.

- Pla d'equipaments col·lectius i de l'entorn dels esmentats centres, així com dels centres de barris de la ciutat.
- Unificació dels criteris d'aprofitament de la via pública per a promocions comercials o culturals col·lectives.
- Ordenament sobre urbanisme comercial, transport i circulació, com a servei a aquest urbanisme macro-ciudadà.
- Consideració dels Mercats Municipals, Zonals i de llur entorn com a centres comercials.
- Adequació de les normatives legals als interessos assenyalats i materialització d'aquestes normatives, en llurs aspectes fiscals, en base a la justícia i a la distribució equitativa de la càrrega fiscal municipal. Cal una normativa clara i simple per a cada activitat comercial i una inspecció constructiva i seriosa que en garanteixi el seguiment i no pugui ésser causa de corrupció.

3. PLANIFICACIÓ I DESENVOLUPAMENT DEL COMERÇ

Ordenament sobre urbanisme comercial macro-ciudadà.

Planificació comercial, conjuntament amb la Conselleria d'Indústria i la Cambra de Comerç, estudiant la distribució i les necessitats comercials de cada barri. Instrumentar els mecanismes de regulació per evitar els monopolis.

Dur a terme un profund estudi comercial i de serveis actuals de tota la ciutat per conèixer bé les zones més rendibles. Això per-

metrà establir uns coeficients correctors en l'impost de Radicació, per zones i per activitats, avui molt injust i que fa desaparèixer determinades activitats.

Regulació concertada per a garantir les condicions per a un desenvolupament harmònic de la lliure competència. És especialment important l'abastiment uniforme de productes a totes les zones del municipi.

4. NOUS COMERÇOS

S'ha de millorar la qualitat dels nous comerços, especialment en les activitats "classificades", afavorint la potenciació de l'oferta deficitària.

Agilitzar la burocràcia per a concedir noves llicències així com per a retirar-les a qui no compleixi les normes.

Millorar la higiene i la seguretat dels locals, especialment en el camp de l'alimentació i la restauració.

5. DISCIPLINA DE MERCAT I VIGILANCIA COMERCIAL

ERC creu que s'ha de mantenir una vigilància eficaç per tal de sancionar qualsevol abús. En aquesta línia propugnem:

- Aplicació del màxim pes de la llei quan les irregularitats impliquin frau comercial en qualsevol de les seves modalitats.

- Potenciació de la inspecció sanitària d'aliments, en estreta col.laboració amb l'àrea de sanitat.
- Control rigorós dels preus de productes alimentaris i, en el cas que estiguin regulats els marges comercials, estricte compliment de no excedir els marges màxims autoritzats en funció dels preus existents als mercats centrals.
- Cal regular el comerç interior per tal d'evitar la competència deslleial i controlar la venda ambulat.

6. AREES COMERCIALS

Cal que els Plans Generals i Parcial s preveguin correctament el sòl urbanitzable per a àrees comercials i evitin l'especulació. En aquest sentit, cal que el plantejament d'àrees comercials es faci d'acord amb les necessitats generals del municipi i no dels interessos privats.

7. MERCATS I FIRES

El manteniment i la millora dels mercats s'ha d'articular en base a la modernització d'instal.lacions i obres complementàries d'infraestructura.

Atès que la majoria de mercats són municipals, la corresponent ordenança hi ha de tenir en compte prioritàriament:

- La funció social del mercat com a concentració comercial.
- La vigilància sanitària.

- Evitar solucions de monopoli en les concessions.
- Explotació directa per part del concessionari.
- La fiscalitat de la concessió no ha de representar un greuge comparatiu per a la resta del comerç.

8. DEFENSA DEL CONSUMIDOR

ERC, ultra les inspeccions esmentades, potenciarà les oficines de consumidors on es defensin llurs drets i es canalitzi tota classe de denúncies relacionades amb la qualitat, els preus, etc., dels productes comercials.

9. COL.LABORACIÓ AMB ASSOCIACIONS DE COMERCIANTS

Ens proposem de mantenir una actitud de transparència i de col.laboració amb totes les associacions de comerciants. Amb aquesta finalitat procurarem d'establir una política de concertació i consulta que garanteixi els legítims drets d'aquestes associacions com a representació de l'activitat comercial i de l'interès general.

10. SEGURETAT

El comerç necessita al seu entorn la seguretat ciutadana que duu a la tranquil.litat en l'exercici de l'activitat i la seguretat en les compres dels ciutadans.

En definitiva, el comerç demana uns carrers segurs i una vigilàn-cia eficaç i continuada.

AGRICULTURA

Essent conscients de les poques atribucions que tenen els municipis en relació amb la política general agrària, assenyalarem alguns dels apartats en què es pot intervenir i quina serà la posició d'ERC dins aquests condicionants:

1. PERMANÈNCIA DE LES EXPLOTACIONS AGRÀRIES

Cal que el municipi tingui en compte en les àrees de la seva competència -confecció del Pla d'Ordenació Urbana o altres- que les explotacions agràries actualment existents tinguin una seguretat plena de permanència i no hagin de viure en un estat d'interinitat permanent. Cal que les zones declarades de conreu no puguin ésser canviades amb facilitat. En tot cas i en la confecció dels plans cal preservar sempre les zones de més alt rendiment, actual o potencial.

2. INDÚSTRIES SUBSIDIÀRIES

Dintre les facilitats que pugui donar un municipi per a la instal·lació d'indústries a la zona rural, cal donar preferència a les que es considerin subsidiàries de la producció agrícola i ramadera, les quals cal que estiguin situades prop del món agrari.

3. MERCATS

Amplies facilitats perquè els pagesos i ramaders puguin vendre les produccions pròpies directament al públic en benefici propi i del consum. Cal evitar que l'excessiva pressió fiscal o l'excés de buro-

cratització en aquest aspecte contribueixi a encarir els productes de forma no adequada.

4. COMUNICACIONS

El treball mecanitzat exigeix uns sistemes de comunicació idonis. El municipi s'ha d'ocupar dels camins veïnals de la mateixa forma que dels carrers del nucli urbà.

5. SUPORT A LES ORGANITZACIONS AGRÀRIES LOCALS

El municipi, que ha de tractar tothom igual, ha de tenir, almenys en les poblacions àmpliament pageses o ramaderes, una consideració preferencial a les Organitzacions Agràries -cooperatives o similars- tenint en compte llur contingut social i que constitueixen l'instrument indispensable, no solament per al desenvolupament de l'agricultura i la ramaderia als pobles eminentment rurals, sinó per a la pròpia pervivència. No es tracta, com es obvi, d'intervenir en llurs activitats, però cal considerar aquestes Entitats absolutament necessàries i tenir per llur activitat tota l'atenció possible.

6. POLÍTICA D'AIGÜES

Sempre que sigui possible. i dins de l'àmbit corresponent, el Municipi ha de tenir en compte que l'aigua és tan necessària per al ús industrial com per al ús agrícola. Que Catalunya, potencialment, pot augmentar la seva productivitat agrària, i amb ella transformar l'actual estructura de molts municipis petits, si aconsegueix més extensió de terreny de reg. Obviament ens referim a les possibilitats

municipals -aprofitament d'aigua després d'utilitzar-la, sobrants de pous municipals, petites basses, mines, etc. etc.

7. EXPLOTACIONS RAMADERES

Es un dels problemes greus que a vegades es presenten en certes poblacions rurals. Sense perjudici -no cal dir-ho- que les explotacions ramaderes han de complir totes les normes de caràcter sanitari actualment vigents o que es dictin en el futur, cal que es procuri donar tot el suport al manteniment i el desenvolupament de l'actual cens ramader de Catalunya. Quan únicament es pensa en el segon habitatge -conquesta molt lloable-, no es pot imaginar que ha de poder compaginar-se amb la tasca ramadera, que en conjunt representa per a Catalunya, a part d'una aportació econòmica important, uns llocs de treball assimilats a les tres o quatre primeres indústries instal·lades a Catalunya, i molt més discriminades. És impossible tenir a Catalunya un cens ramader aproximat de 7.000.000 de porcs, 250.000.000 de pollastres, 5.000.000 de gallines, a més de quantitats importants de granges de conills i d'abelles, sense comptar amb la ramaderia extensiva -vaques, ovelles, etc.- referit tot a producció anual. En un país tan petit com el nostre, amb zones industrials i de serveis tan desenvolupades, amb la resta ens hem d'arreglar per a no destorbar-nos uns als altres. En aquest sentit, el municipi pot tenir un gran paper: evitar la interferència en les zones ramaderes.

8. CONSIDERACIONS GENERALS

Els municipis eminentment rurals han de tenir en compte que llur per vivència només és possible mitjançant la millor de les condicions de vida -econòmiques, socials, culturals, educatives, etc- del món agrari.

ACTIVITAT ECONÒMICA I INDUSTRIAL

1. INTRODUCCIÓ

L'ordenament jurídic vigent confereix a les Administracions central i autonòmica les facultats bàsiques per a l'ordenament de l'economia i del creixement econòmic. Dins de les actuacions clàssiques d'aquest tipus d'administracions, és a dir, accions de política administrativa, foment i servei, els organismes del poder central tenen, en totes elles, les més àmplies facultats, i resten com a competències autonòmiques algunes actuacions legislatives i substantivament les pròpies de l'execució, que poden ésser augmentades d'acord amb les assignacions pressupostàries que voluntàriament (sovint per la via de l'endeutament) vulguin introduir en llurs programes de política econòmica.

De fet, davant d'això, l'administració local es troba en un règim de supeditació respecte d'aquests tipus d'actuacions; supeditació que, llevat del règim de llicències i autoritzacions, pot transformar-se, malgrat tot, en un règim complementari. Per a ésser realistes, aquest és el punt de vista operatiu que ERC defensa per a accions d'aquest tipus dins de la seva programàtica municipal. Perquè és evident que en el context d'una llarga crisi, amb problemes d'atur i d'encariment de vida, convé que els Ajuntaments aprofitin qual sevol rebrot de reanimació econòmica per a enfortir la generació de treball i de riquesa dins llur territori i, per tant, aportar als respectius conciutadans aquestes possibilitats de progrés.

ERC, doncs, defensa obertament que als programes de política municipal, entre accions de política administrativa, s'hi estableixin, per aquesta via, accions de servei i de foment per millorar els ni-

vells d'activitat econòmica i les possibilitats de reindustrialització. En aquest sentit, juntament amb les finalitats de modernitzar els teixits productiu i distributiu i millorar els règims generals de competitivitat i d'eficiència productiva, considerem que en aquest punt cal donar, juntament amb aquesta modernització i aquesta competitivitat, un èmfasi especial a tot allò que suposi el reequilibrament econòmic del territori.

Es ben palès que els municipis rurals i altres de dimensió petita i mitjana, des del punt de vista de la concentració de l'activitat econòmica, es veuen particularment obligats a incentivar les possibilitats de llurs territoris davant la competència "objectiva" que ofereixen determinades zones urbanes i de gran concentració econòmica, on per l'existència d'una oferta de serveis, mercats de treball, empreses auxiliars, sectors professionals, comunicacions, infraestructures i possibilitats d'esbarjo, es fa veritat aquella dita que "la riquesa crea riquesa" o, el que és el mateix per a aquest cas, que "la indústria crea indústria".

2. PER LES INICIATIVES LOCALS

Per tal de cercar aquest objectiu de reequilibrament econòmic del territori, des del punt de vista de l'activitat productiva, **ERC** determina com a política municipal pròpia que en els seus Ajuntaments potenciarà decididament tot allò que de manera genèrica s'inclou dins d'Iniciatives Locals per a la Reindustrialització. I ho farà tenint en compte aquestes dues vessants.

Per un costat, fent atenció a allò que hom pot considerar el marc intangible, és a dir, la generació d'un clima de confiança perquè les iniciatives locals puguin arrelar a cada territori originari, perquè seran enteses per part del Consistori com a factors crucials vers la consecució del progrés.

Per l'altre costat, fent referència a qüestions tangibles tals com alleugerir el tràmit administratiu pel que fa al règim de licitació, autoritzacions i llicències, avacuació d'expedients, reducció de burocràcia i incentivació tributària del conjunt d'arbitris i taxes d'afectació directa sobre l'activitat econòmica.

En aquest context, tanmateix, un impuls addicional, però molt important, serà donat en tot allò que fa referència a la preparació i la disponibilitat de sòl industrial solvent i en condicions adequades per a la instal·lació de noves activitats, però també per a transferir-hi, justament per la confortabilitat ambiental dels ciutadans, les implantacions productives ja instal·lades en el centre urbà i que en certs aspectes tenen la consideració de molestes i/o nocives.

3. SÒL INDUSTRIAL SOLVENT

Ara bé, en aquest punt és del tot fonamental que la preparació i la disposició d'aquest sòl industrial s'ajusti als requeriments actuals dels anomenats polígons industrials. ERC promourà en tots els municipis on governi la creació de polígons industrials, assajant, justament per evitar malbarataments i possibles especulacions, les fórmules pròpies de polígons industrials d'iniciativa municipal directament o en col·laboració amb l'Institut Català del Sòl, i secundàriament apel·lant a polígons industrials d'iniciativa privada. En el primer cas, l'esquema operatiu serà de tipus gradual, per a evitar un gravamen excessiu sobre els pressupostos municipals, per l'existència d'unes despeses immobilitzades durant un temps sovint superior al de la durada del corresponent exercici pressupostari. En el darrer cas, s'incidirà sobre l'objectivització dels terrenys corresponents i s'impulsarà la màxima clarificació per evitar greuges comparatius i excessos arbitraris de preus.

4. SUPORT INSTITUCIONAL

En tots els casos, però, ERC es compromet, mitjançant la correspo-

nent activitat parlamentària, a introduir criteris adequats dins de l'ordenament dels successius Plans d'Obres i Serveis, per afavorir la consecució d'aquests objectius. Igualment farà en l'ordenació dels anomenats Programes d'Acció Municipal, i per suposat incidirà en aquest sentit defensant a més a més, criteris de racionalitat locativa en les futures discussions que sobre aquests temes tindran lloc necessàriament en els Consells Comarcals.

ELS AJUNTAMENTS PER LA PAU

La pau és un dels anhels de la humanitat. Tots els teixits de la societat en són conscients, i des de les persones individuals, passant per les entitats cíviques, culturals, socials i polítiques, fins als governs dels grans Estats, intenten aportar-hi solucions i opinions. Solucions que de vegades són contradictòries amb l'objectiu bàsic i elemental d'una humanitat lliure, sense repressions i en pau.

Es evident que, per tal d'assolir aquesta noble iniciativa, cal implicar-hi el nombre màxim de components de la societat, amb una actitud de compromís constant i sense defalliment, fins arribar a l'objectiu final: la pau. La pau, a més, és un concepte ampli. Es ideologia, és un objectiu, és un mitjà...

Els Ajuntaments no han d'ésser aliens a tot allò que signifiqui la lluita per la pau. Cal que també hi diguin la seva. I no tan sols això; cal que els Ajuntaments, des de la seva perspectiva, adoptin actituds concretes i de reivindicació pel que fa a aquest tema.

Quan l'any 1931 es va redactar l'Estatut d'Autonomia de Núria, els ponents van escriure el següent text: "El poble català vol alliberar la joventut de l'esclavatge del Servei Militar"...

Així, des del punt de vista d'**Esquerra Republicana de Catalunya**, i seguint la tradició pacifista dels nostres predecessors, proposem les següents mesures d'acció:

1. PROTECCIÓ DE LA NATURA I DEL MEDI

Volem municipis nets, on la vida sigui agradable. Millorar la qualitat de la vida dels habitants d'una població o ciutat passa pel respecte als mateixos habitants i al medi que els envolta i per llur protecció. Per tant, cal la GESTIÓ DEL PATRIMONI NATURAL des dels Ajuntaments.

2. SERVEIS CIVILS DELS AJUNTAMENTS

L'Objecció de Consciència és un dels exponents més clars de la lluita pacifista en els temps actuals. Proposem com a mesura prèvia que des de les Regidories de Joventut es faci una doble tasca:

- a) Coordinació i canalització de les aspiracions dels objectors, oferint serveis civils alternatius a les poblacions. Tot i que legalment aquest és un punt de difícil i fosca solució, cal una actitud valenta dels Ajuntaments, exercint la pressió que calgui sobre els estaments implicats.
- b) Ja que els Ajuntaments tenen competències a l'hora de cridar els "mossos" a files, proposem un servei alternatiu i paral·lel d'informació de l'objecció de consciència. És a dir, INFORMACIÓ INSTITUCIONALITZADA de què és l'objecció de consciència i de com es pot fer el servei civil substitutori de la mili. Cal trencar el "tabú" que representa per a molts joves plantejar-se fer la mili o què fer.

3. SUBSTITUCIÓ DELS SISTEMES DE REPRESSIÓ PER REINSECCIÓ SOCIAL

Als dotze anys de la mort del general Franco, és un fet evident que encara ara es parla, en els més amplis nivells, de repressió

i tortura a l'Estat espanyol. Això és un fet evident i que ningú no pot negar. Aquest és un problema que sobrepassa amb escreix els Ajuntaments i es converteix en un problema "polític" d'amargues conseqüències la majoria de vegades.

En aquest manifest no proposem cap solució al problema esmentat des dels Ajuntaments, sinó que pensem que precisament una solució són els Ajuntaments. Els destins d'una nació es poden portar de moltes maneres i des de molts llocs. Ara, per exemple, els centres de decisió de la política general que afecta els PP.CC. encara són d'una manera important lluny de casa nostra. **ERC** proposa retornar-los als orígens i més concretament als municipis. Cal enfrontar tots els problemes que hi ha en una població o ciutat, i aquest n'és un clar exponent: la violència institucionalitzada i la violència marginal.

Per tots aquests motius proposem tres grans mesures que caldrà concretar amb el temps. Cal dir també que aquesta proposta s'ha d'anar adequant amb el temps i s'ha d'introduir de manera progressiva i escalonada:

- a) Aplicació des dels Ajuntaments, amb tècniques modernes i adequades, de mètodes de reinserció, oferint alternatives per al treball i l'oci.
- b) Redistribució de les tasques de seguretat ciutadana. Traspàs d'algunes competències a la Guàrdia Urbana o bé col.laboració directa amb els Mossos d'Esquadra. Reconversió de l'esperit de la Guàrdia Urbana, fent-lo tendir cap a un cos de prevenció i seguretat, però mai d'agressió, al mateix temps que la mili-tarització d'aquest cos es redueixi a la mínima expressió. Formació adequada per als guàrdies urbans.

- c) Informació: La informació és un dels punts bàsics perquè les tècniques pacifistes tinguin èxit. Així, aquest seria un aspecte complementari però alhora indispensable per a reforçar els punts anteriors. A més, la informació s'hauria de plantejar des de dos punts de vista: el merament informatiu, és a dir el coneixement de tots els problemes per part de la ciutadania, i el formatiu, és a dir la preparació de la població per a resoldre situacions conflictives.

Amb aquesta tres punts bàsics, **ERC** us proposa una nova fórmula d'entendre les relacions humanes en una ciutat. Cal que aquests punts es desenvolupin i es concretin en funció de les característiques de cada ciutat i del que pot donar per ella mateixa. En tot cas, no deixa de ser un inici per a encetar una nova etapa de diàleg i de relacions entre els habitants d'una ciutat. Una de les premisses bàsiques del pacifisme és la defensa a mort de la VERITAT. I és en defensa d'aquesta VERITAT que pensem que cal canviar algun dels conceptes que avui en dia, a poc temps de l'any 2000, han quedat totalment caducs i superats.

Si volem dissenyar la ciutat de l'any 2000, ho hem de fer des d'una perspectiva engrescadora. I avui en dia les ideologies clàssiques difícilment engresquen ningú. A part de la nostra realitat com a habitants d'un poble i d'una nació, què més engresca? Per això proposem una redistribució dels papers: el protagonisme, el volem per a tots, i la responsabilitat de fer la nostra ciutat, també. Avui en dia, en nom de la pau, això es pot fer, i la tàctica és ben clara: **REBUTGEM DES DE TOTES LES SEVES PERSPECTIVES I VESSANTS LA VIOLENCIA, I PER TANT APOSTEM PER LA PAU A TOTS ELS NIVELLS I AMB TOTES LES SEVES CONSEQUENCIES.**

*Catalanització
dels jocs
olímpics*

*Als
ajuntaments
per la
independència*

*l'Esquerra a
l'ajuntament*

*Bons serveis
i comptes
clars*

Vota

Per més informació:

SECRETARIA E.R.C.

C/ Villarroel, 45, entl.

08011 Barcelona - Tel. 323 44 13